

KAVYANJALI by Ambicathanyadatta, Bannanje
Gawrisha Kaikini, Shankara Mokashi & Ekkundi
Published by Felicitation Committee, Bangalore

Price: Rupee One — 1981

All Rights Reserved

Printers:

Sharada Press,

Maroli, Mangalore - 575 005

ಜೆಲೆ : ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿ

ಕು. ಶಿ. ಹರಿದಾಸ ಭಟ್ಟ
ಬನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯ
ವಿಜಯನಾಥ ಶೆಣೈ
ರಘುರಾಮ ಅಚಾರ್ಯ

“ಕಾವ್ಯಾಂಜಲಿ”ಯ ಕುರಿತು

ಪೇಜಾವರ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶತೀರ್ಥರ 50ನೆಯ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ಸವಿ
ನೆನಪಿನ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಬಿಡುಗಡೆ
ಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

“ಕಾವ್ಯಾಂಜಲಿ” ಆನಂದ ತೀರ್ಥರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ
ಕವಿಗಳು ಕಟ್ಟಿದ ಕವನಗಳ ಸೂಡು. ವರಕವಿ ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ, ಬನ್ನಂಜೆ
ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯ, ಶಂಕರ ಮೊಕಾಶಿ ಪುಣೇಕರ ಇವರುಗಳ ಗೀತಗಳು
ಮತ್ತು ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ರಂಗನಾಥ ಎಕ್ಕುಂಡಿ ಅವರು ಬರೆದ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಖಂಡಕಾವ್ಯ
“ಆನಂದತೀರ್ಥ” ಇವು ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿವೆ.

ಈ “ಕಾವ್ಯಾಂಜಲಿ” ತನ್ನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯದಿಂದ ರಂಜಿಸಿತು ಎಂದು
ಭಾವಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಮೇ 17, 1981

ಸಂಪಾದಕರು

ಪರಿವಿಡಿ

1. ಆನಂದತೀರ್ಥ	
—ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ	1
2. ಗುಹಾ ಸಂತಂ ಮಥಾಯತಿ	
—ಬನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯ	5
3. ಮಧ್ವ ಮಂಗಲ	
—ಗೌರೀಶ ಕ್ಯಾಕಿಣಿ	13
4. ಶ್ರೀ ಮದಾನಂದತೀರ್ಥ ಸ್ತೋತ್ರಂ	
—ಶಂಕರ ಮೊಕಾಶಿ	23
5. ಶ್ರೀ ಆನಂದತೀರ್ಥರು	
—ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ರಂಗನಾಥ ಎಕ್ಕುಂಡಿ	26

ಕಾವ್ಯಾಂಜಲಿ

ಆನಂದತೀರ್ಥ

ಆನಂದತೀರ್ಥದಲಿ
ಪ್ರಜ್ಞಾ ರವಿಂದಾ—
ಪೂರ್ಣಾ !
ಅವತರಣಾ—ಉದ್ಧರಣಾ
ಏಕ ಸೋಪಾನಾ
ಎಡೆಎಡೆಗೆ ಸೋಮಪಾನಾ
ಜತೆಜತೆಗೆ ಸಾಮಗಾನಾ
ನಾದದ ವಿತಾನಾ
ಧ್ವನಿಯ ಸಂತಾನಾ

ಯಾವುದೀ ಭ್ರಮರಜಾತಿ?
ಮಧ್ವಪ್ರೀತಿ
ಆದಿತ್ಯಜ್ಯೋತಿ !
ಪವಮಾನ ಸೋಮಾ
ವಾಯುಲಹರೀ
ಹರಿ ಹರೀ !

ಹರಿನಾರಾಯಣನಾ
ನವಕೋಟಿಯಿಂದಾ
ಆನಾಡಿನಿಂದಾ
ಈ ನಾಡಿಯಿಂದಾ
ನರನರಗಳ ಸಂಬಂಧಾ

ನರ-ಹರೀ ನರಹರೀ !
ಯಾವುದೋ ಪ್ರಹ್ಲಾದಾ—ಪರಮಾಮೋದಾ?

ಗೋಪೀಚಂದನಗರ್ಭಿತ
ಓ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ !
ಭೇದ-ವಿವೇಕ-ಜ್ಞಾನದ
ಆಶಾಸಂಪೂರ್ತಿ !

ಯಾ ಬೀಜಕೆ ಯಾ ಫಲವೋ?
ಯಾ ಕೃಷಿಗೇ? ಯಾ ಹೊಲವೋ?
ಯಾ ನಲಿವಿಗೆ ಯಾ ಒಲವೋ?
ಯುಗ ಯುಗ ಸಂಪತ್ತಿ !
ಹತ್ತೀ-ಇಳಿದೂ-ಹತ್ತೀ
ಹೊತ್ತಿತು ಈ ಬತ್ತಿ

ಅಂಜನಿಸಿತು ನೀರಾಂಜನಾ
ನವ ವೇದ ನಿಧಾನಾ
ಭಂದೋ ವಿಧಾನಾ
ರೂಪಿಸುತಿದೆ ಧೂಪದ ಶಿಖೆ
ರವಿ ಛಾಯೆಗೆ ಲಗ್ನ
ನಾನೋ ಉದ್ವಿಗ್ನ !

ನೀನೆಲ್ಲಿ? ನಾನುಪ್ಪು !
ಅಗಲಿರುವುದು ಒಪ್ಪೇ?
ಹಗಲಿರುಳಿನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ
ಹೀಗಿರುವುದು ತಪ್ಪೇ?
○ ○ ○

ಕೊಳಲುಲಿಯಲಿ
ಕಿವಿ ಕೋದಿವೆ
ಆವಿನ ಉಸಿರೇ ಕಾದಿವೆ
ಓದಿವೆ ನಾಮವನು
ಬಾಳಿನ ತಾಳಕೆ ನಡೆಸಿವೆ
ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವನು

ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಗೆ ನೀ ಬರುವೆ
ಓಂ ಗುರುವೇ ಐತರುವೇ !
ಸಹನೆಯೇ—ಸಹನಾವವತು
ಯದ್ಭಾವ್ಯಂ ತದ್ಭವತು
ವಸುದೇವನ ದೇವಕಿಯಲಿ
ನೀ ವಿಟ್ಟಲನೆಂದೋ
ನೀನೇ ಬರುವಂದೋ? ಏನೋ?

ನಾನೋ !

ಮಾತಾಳಿಯ ಮೇಳದಲ್ಲಿ

ಕೂತಳುವೆ ಮೌನ

ಅಲ್ಲಿವರೆಗು—

‘ಯಾಜಯಂತಿ

ವೈಜಯಂತಿ’

ಆ ಶ್ರಾವಣವೆಂದೋ?

ಮುಚುಕುಂದ ಬಂಧೋ !

ಮಧ್ವಾಂತಕೆ

ಅಧ್ವಾಂತಕೆ

ಊರ್ಧ್ವಾಂತಕೆ ಕರೆವೆ,

ನೀನೋ ಮೈಗರೆವೆ !

—ಬನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯ

ಗುಹಾ ಸಂತಂ ಮಥಾಯತಿ

೧

“ಪಿಂಡಾಂಡದೊಳಗಿನ ಗಂಡನ ಕಾಣದೆ
ಮುಂಡೆಯರಾದರು ಪಂಡಿತರು !”

ಅವರು ಏನಾದರಾಗಲಿ
ಇವನಿಗೇಕೆ ಬೇಕಿತ್ತು ಈ ಕೆಲಸ?
ಹೆಂಡತಿಯ ಕಾಟ ತಾಳಲಾರದೆ
ಊರು ಬಿಟ್ಟೋಡಿರುವ
ಗಂಡನನು ಕರೆತಂದು
ಅವರೆದುರು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಈ ಕೆಟ್ಟ ಹವ್ಯಾಸ?

ಹೇಳಿದ್ದನಲ್ಲ ವ್ಯಾಸ:

“ಪಂಡಿತಾಸ್ತು ಕಳತ್ರೇಣ ರಮಂತೇ ಮಹಿಷಾ ಇವ
ಪುತ್ರಸ್ಯೋತ್ಪಾದನೇ ದಕ್ಷಾ ಅದಕ್ಷಾ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನೇ”
ಅವನೊಬ್ಬ ವೇದವ್ಯಾಸ
ಇವನೊಬ್ಬ ಅವನ ದಾಸ
ಇವನಿಗೇಕೆ ಬೇಕಿತ್ತು ಈ ಹಾಳು ಹವ್ಯಾಸ?

ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬಂದು
 ಸರಿಸಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಪರದೆ
 ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟಿರುವ ಪಂಡಿತರ ಕೆಡಿಸಿದ್ದು
 ಅಲ್ಲ, ಕಂಗೆಡಿಸಿದ್ದು ಇವ;
 ಇಲ್ಲ ಇವನದೇ ದುರ್ಬೋಧನೆ
 “ಆ ಧವೇ ಗುಹಾ ಸಂತಂ ಮಾತರಿಶ್ವಾ ಮತಾಯತಿ”
 ಉಳಿದ ಮಂದಿಯು ಕೂಡ ಮಥಾಯತಿ
 ಅವರವರು ಅವರವರ ಯಥಾಮತಿ
 ಒಂದೆರಡಕ್ಕರ ಆಚೆ-ಈಚೆ, ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲ ಒಂದೆ

ಉಳಿದವರಂತಲ್ಲ ಈ ಆಸಾಮಿ
 ಅವರಾದರೂ ಹೇಗಿದನು ಸಹಿಸಲಿ?

ಹಣೆಯ ಕುಂಕುವ ಒರಸಿ
 ಕರಿಮಣಿಯನಳಿಸಿ
 ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಮೊಮ್ಮಗಳ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ
 ಉಡಿದಾರ ಮಾಡಿದ್ದು
 ಊರ ಹೆಂಗಸರೆಲ್ಲ ಮೂಗುಮುರಿಯುವ ಹಾಗೆ
 ಮೊಮ್ಮಗಳು ಹಾಡಿದ್ದು
 ಆರು ಜನ ಮಕ್ಕಳಿಗು ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಪಾಲು
 ಸಿಗುವಂತೆ ಹಂಚು ಹೂಡಿದ್ದು
 ಕರಿಮಗನ ಹರೆಯಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥದ ಹವಣು
 ಆಗಲಿದೆ ನಾಳೆ ನಾಡಿದ್ದು.....

ಎಲ್ಲ ಮುತ್ಸದೆಯರೆ ನಡೆದು ಮೈಲಿಗೇಯಾದ
 ನೆಲವನ್ನು ಮಡಿಯಿಂದ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ
 ಯೋಜನಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ
 ಓಲೆ ಬಿಚ್ಚಿದ ಕಿವಿಯ ತೆರೆದು
 ಅದರೊಳಗೆ ಲೋಕವಾರ್ತೆಯನೆರೆದು
 ಮಡಿಯ ಮುಡಿಯಡಿಯಲ್ಲಿ
 ಅದನು ಸಹ ಮಡಿಗೊಳಿಸಿ
 ಹಾಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
 ಓ ! ಇವನೇಕೆ ಬಂದ ಈ ಗಂಡ?
 ಅಪರದಂಡ !

ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಲಿಕೆಂದು
 ತಲೆ ಬೋಳಿಸಿದ್ದೇ ಬಂತು
 ಮನೆಯಂಗಳಕ್ಕೆಲ್ಲ
 ಸೆಗಣೆ ಸಾರಿಸಿದ್ದೇ ಬಂತು
 ಜಪ ಮಾಡಲಿಕೆಂದು
 ದುಬಾರಿ ಬೆಲೆ ತೆತ್ತು
 ಬೆಳ್ಳಿಯ ಜಪಸರವ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದೇ ಬಂತು
 ಅಷ್ಟರಲಿ ಈ ಗಂಡ—ಯಾನೆ ಗಂಡಾಂತರವು ಬಂತು !

ತಿರುಗಿ ಬಂದನಲ್ಲಾ ಇವನು ಹಾಳಾದವನು
 ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ದಂಡೆ ಹಿಡಿದು
 ಕರೆದು ತಂದನಲ್ಲಾ ಇವನನೀ ಪುಂಡಗುರು
 ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲಗೆಯೆ ದಂಡೆ ಹಿಡಿದು
 ಇವನಿಗೇಕೆ ಬೇಕಿತ್ತು
 ಈ ದಳ್ಳಾಳಿ ಕೆಲಸ?

“ಮಂಡೆ ಬೋಳಾಗಿ ಭೂಮಂಡಲವ ತಿರುಗಿದವನು
ಪುಂಡರಿಕಾಕ್ಷ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ
ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಲಿ ಬೋರೆಮರದ ಕೆಳಗಿದ್ದವನು”
ಇವನಿಗಾದರೂ ಏಕೆ ಬೇಕಿತ್ತು
ಈ ದಳ್ಳಾಳಿ ಕೆಲಸ?

೩

ಇವನೆದುರು ತಿರುಗಲಿಕೆ ಹಳಬರಿಗೆ ಮುಖವಿಲ್ಲ
ಊರ ಮುತ್ತೈದೆಯರಿಗು ಇದರಿಂದ ಸುಖವಿಲ್ಲ
ನೆರೆಮನೆಯ ದಾಸಕ್ಕ ಮೊನ್ನೆ ಹೇಳಿದಳಲ್ಲ :
“ಮಂಡೆ ಬೋಳಾದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯೊಬ್ಬ
ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನಮ್ಮ
ಗಂಡನ ಕಿವಿಯೂದಿ ಮರುಳುಮಾಡಿ
ಮನೆಯ ಕೊಂಡನಮ್ಮ
ಏಕಾದಶಿಯ ದಿನ ಅವರೆ-ಗುಗ್ಗುರಿಗಳ
ತಿನುತಿದ್ದೆವಮ್ಮ
ಬೇಕಾದರೆ ನಾಲ್ಕು ದೋಸೆಯನೂ ಮಾಡಿ
ತಿನುತಿದ್ದೆವಮ್ಮ
ಈ ಕಾಕು ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಬಂದವನೆ
ಎಲ್ಲವನು ಬಿಡಿಸಿದನು ನೋಡಿರಮ್ಮ !
ಹುಸಿಯನ್ನೇಕಾಡಲಿ?
ನಮ್ಮವರ ಗಂಡಸುತನ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿಹುದಮ್ಮ
ಅದರಿಂದಲೇ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳ ಬೇಗ ಹಡೆದನಮ್ಮ

ಈ ಕಾಕು ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಬಂದವನೆ
ಎಲ್ಲವನು ಬಿಡಿಸಿದನು ನೋಡಿರಮ್ಮ”
ಇವನಿಗೇಕೆ ಬೇಕಿತ್ತು
ಅವರ ದಾಂಪತ್ಯದಲಿ ಹುಳಿಯ ಹಿಂಡುವ ಕೆಲಸ?
ಇದ್ದುದನು ಕಿತ್ತು
ಇಲ್ಲದುದನು ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಯ ಹೊರಟಿರುವ
ಊರೂರು ಅಂಡಲೆವ ಅಲಸ!

“ಸ್ಮರನಂಬು ಗೆಲಿದಾತ, ಶರಣಜನರಿಗೆ ದಾತ
ಸಿರಿಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲಗೆ ಅಚ್ಚಿನ್ನಭಕ್ತನೀತ”
ಆಗಿರಲೊಲ್ಲನೇಕೆ ನಂಬಿದವರಿಗೆ
ಅವನೆ ನವನೀತ
ಇವರ ಪಾಲಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಿರುಗಾಳಿಯುತ್ತಾತ !

೪

ಎಲ್ಲಿಂದ ಬೀಸಿತೋ ಈ ಗಾಳಿ
ರೌದ್ರರೂಪವ ತಾಳಿ
'ಪ್ರಳಯಭೈರವ'ನಾಗಿ
ಮೂಲೆಮೂಲೆಗೆ ಸಾಗಿ
ನೆಗೆಯುವೀ ರಭಸಕ್ಕೆ
ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಾಪಾಲು
ನೆಲದ ಧೂಳೆಲ್ಲ ಧೂಳೀಪಟ !
ಮನೆಯ ಛಾವಣಿ ಹಾರಿ

ಸೂರಿನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲ ಬಿಳಿಹಾವು

ಹೆಡೆಯರಳಿಸಿದಾಗಲೇ—

ಕಿಟಕಿ-ಬಾಗಿಲು ಜಡಿದು

ನಾಲ್ಕು ಕಂಬಳಿ ಹೊದೆದು

ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮನೆಯಮಂದಿಗೂ ಕೂಡ

ಬೆಳಕಾಯಿತು—

ಥೂ! ಇವನ ಕಾಟಕ್ಕೆ ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಲಿಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ

ಮನೆಯ ಛಾವಣಿ ಏನು?

ಮುಗಿಲ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನೆ ತೆರೆದು ಹೊರಬಂದ ಮಲ್ಲ

೫

ಓ ಎಂಥ ಬಿರುಗಾಳಿ!

ಸುಳಿಯಾಗಿ ಬೆಂಬಳಿಯೆ

ಸುಳಿವ ಸುಂಟರಗಾಳಿ!

ಕಡಲಿನೇ ಕಡೆಯಿಂದ

ಆ ಕಡೆಯ ತನಕವೂ

ಚಿಮ್ಮಿ, ಮುಗಿಲನ್ನೆ ಸೀಳಿ

ಕಡಲಿನೊಡಲನ್ನೆ ನಡುಗಿಸಿದ ಗಾಳಿ!

ಕಾಡು-ಮೇಡುಗಳಲ್ಲಿ

ಸಿಕ್ಕ ಮರಗಳ ಕಿತ್ತು

ಅಡ್ಡದವರ ಮೇಲೆಲ್ಲ ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿ ಬೀಳಿಸಿ

ಪ್ರಳಯವನು ಮೀರಿಸಿದ ದಾಳಿ!

ಹಾಯಾಗಿ ಕುಳಿತವರ

ಒಡಲೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ

ಎದೆಯ ಗೂಡಿನೊಳೊಂದು

ಚಳಿಯ ಬೇರನು ಬಿಟ್ಟು

ಊರೂರುಗಳನೆಲ್ಲ ನಡುಗಿಸಿದ ಗಾಳಿ!

ಭೋರೆಂದು ಬೀಸುತ್ತಿರೆ

ಜನವೆಲ್ಲ ಮರವಟ್ಟು

ನಿಂತು ನೋಡಿದ ಗಾಳಿ

ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕೇಸರೆಬ್ಬಿಸಿದಾಗ

'ಮಾ-ರುತ', 'ಮಾ-ರುತ'

ಎಂದು ತರ್ಜನಿ ತೋರಿ

ಕಣ್ ತೆರೆದು, ಕಿವಿ ತೆರೆದು,

ಎದೆಯ ಗುಂಡಿಗೆಯನೂ ಕೂಡ ತೆರೆದು

ನಿಂತವರ ಬಳಿ ಬಂದು

ಚಳಿಯ ಬಿಡಿಸಿದ ಗಾಳಿ

ಈ ಇವನೆ ದಳ್ಳಾಳಿ!—

೬

ಥೂ! ಇವನ ಕಾಟಕ್ಕೆ ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಲಿಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ

ಆಗಿ ಹೋಯಿತು ಎಲ್ಲ—

ಆಗಬಾರದ್ದೆಲ್ಲ

ಇನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿ ಕೂಡ ಫಲವಿಲ್ಲ

ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಲಿಕೆಂದು
ತಲೆ ಬೋಳಿಸಿದ್ದೇ ಬಂತು
(ತಲೆ ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ
ಪುಣ್ಯವೂ ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ)
ಇನ್ನು ತಲೆ ಬೆಳೆಸಬೇಕು
ಮತ್ತೆ ಜಡೆ ಹೆಣೆಯಬೇಕು
ಬಂದಿದ್ದಾನಲ್ಲ ಈ ಹಳೆಯ ಗಂಡ
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ದಂಡೆ ಹಿಡಿದು
ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನಲ್ಲ ಕರೆತಂದ ಪುಂಡ
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲಗೆಯೆ ದಂಡೆ ಹಿಡಿದು !

—: ● :—

ಮಧ್ವ-ಮಂಗಲ

(೧)

“ಇದು ಸತ್ಯ ಅದು ಸತ್ಯ ‘ಸತ್ಯಸ್ಯ ಸತ್ಯ’
ಧ್ವನಿಯೆತ್ತಿ ಭುಜವೆತ್ತಿ ಸಾರುವೆನು ನಿತ್ಯ :
“ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾತ್ ಪರಂ ನಾಸ್ತಿ ನ ದೈವಂ ಕೇಶವಾತ್ ಪರಮ್”
—ಅಂದು ವೇದವ್ಯಾಸರೊರೆಯೆ ಘಂಟಾಘೋಷ
ಮೊರೆದವು ಜಯೇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣ ಅಷ್ಟಾದಶ
“ಎನಗೆ ಕೇಳುವರಿಲ್ಲ ! ಕಿವಿಗೊಡುವರಿಲ್ಲ !
ಅರ್ಥಕಾಮಕೆ ಧರ್ಮವಾಶ್ರಯಿಪರಿಲ್ಲ !”
—ಹಲುಬಿದರು, ಬದರಿಕಾಶ್ರಮದಿ ಬಾದರಾಯಣರು
ತಪಸಿ ಪರಿತಪಿಸಿದರು, ನರ-ನಾರಾಯಣರು,
ಯುಗಯುಗಗಳಾಚೆಯಿಂದೋಗುಡಲು ಕಾಯುತ್ತ
ಈ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯಿಕೊ ಉಗ್ಗಡಿಸಿತು ಉದಾತ್ತ
“ಶ್ರುಣುತಾಮಲಸತ್ಯವಚಃ ಪರಮ
ನ ಹರೇಃ ಪರಮೋ ನ ಹರೇಃ ಸದೃಶಃ”
ಶಾಂತರಸಸ್ಯಂದಿ ದೃಷ್ಟಿಪಾತಕೆ ವಿವಶ
ಪಡುಗಡಲು ಭೋರ್ಗರೆವ ತೆರೆಗಳಾರ್ಭಟೆ ತಗ್ಗೆ
ತುಳುನಾಡ ನೆರೆಕರೆಗೆ ಗ್ರಹಣ ಬಿಡೆ ಸೂರ್ಯನಗೆ !

(೨)

ಪಾಜಕ್ಕೇತ್ರವು ಪಾಚಕವಾಯಿತು
ಪಾಪರಾಶಿಗಿಡುಪಿ
ಜಾಗರಿತಗೆ ಭವಸಾಗರ ದಾಟಿಸೆ
ಉಡುಪವಾಯ್ತು ಉಡುಪಿ !

ಎರಡು ವರ್ಷದ ಹಸುಳೆ ಒಬ್ಬಂಟಿಗ
ಎರಡು ಯೋಜನ ತುಳಿದು ಬಂದ ಬಟುಗ
ಶ್ರೀಅನಂತೇಶ್ವರದಿ ಕಂಡು ತಂದೆ
ಕೇಳಿದನು, “ನೀನೊಬ್ಬನೇಕೆ ಬಂದೆ”
“ಒಬ್ಬನೇ ಬರಲಿಲ್ಲ : ನಾರಾಯಣ
ನನ್ನ ಜತೆ ನಡೆತಂದ—ಪದುಳ ಪಯಣ”
“ನೋಡಿದತ್ತೆಲ್ಲ ಕೈಮುಗಿವಿಯೇಕೆ?”
ವೇದವತಿ ಕಂದನನು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ

“ಏನು ಮಾಡಲಿ ಅಮ್ಮ ನೋಡಿದತ್ತ
ಭಗವತ್ಸ್ವರೂಪ ಸೆಳೆಯುವುದು ಚಿತ್ತ !”
ತರಳನೇಂ, ತರುಣನೇಂ, ಇಂಥ ಭಗವತ್ಪ್ರಜ್ಞೆ—
ಜನಜೀವನ ಜಟಾಯುಗಭಯದಾನ !
ನಾರಾಯಣನ ಪ್ರಶ್ನೆ ವಾಸದೇವನಿಗೆ
“ಕಂದ ಕೋಲನ್ನೇಕೆ ಹಿಡಿದಿರುವಿ ಹೀಗೆ?
ಬಯಸುವಿಯ ನೀನು ಗೋಪಾಲನಾಗೆ?”
“ಅಹುದು, ವೈಷ್ಣವ ಮತವ ಕೃಷ್ಣನಂತೆ
ಉದ್ಧರಿಸುವೆನು ಜಗದಿ ನೋಡು ತಂದೆ !”
ತಂದೆ ನಕ್ಕನು, “ಮಗನೆ ಹೊಸಮತಗಳು
ಊರಿ ನಿಲ್ಲುವ ಮುನ್ನ ಒಣಕು ಕೋಲು

ಕೊನರಬೇಕಾದೀತು !” “ಏನದು ಮಹಾ !”
ಕೋಲ ಮಣ್ಣಲಿ ನಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಸಂದೇಹ
ನೀರೆರೆದು ನೋಡೆ ವಟು ವಾಸುದೇವ
ಚಿಗುರೊಡೆದು ಮರವಾಯ್ತು—ಸತ್ಯಮೇವ !
ಅಂತೆ ಅಜರಾಮರವು ಕಲ್ಪವಲ್ಲಿ
ಮಧ್ವಮತದುಚ್ಚಾಯ ಅಲ್ಲಿ—ಇಲ್ಲಿ !

(೩)

“ವಿಷ್ಣೋಃ ಪದೇ ಪರಮೇ ಮಧ್ವ ಉತ್ಸಃ”
ದ್ವೈಪಾಯನರಿಗೆ ನೀವ್ ದ್ವೈತಾಯನರೆ ವತ್ಸ !
ಯಾಜ್ಞೀಯ ಹಿಂಸೆಯೇ? ನಿಮಗೆ ಅತಿ ಬೀಭತ್ಸ
ಪುಷ್ಪಪಶು ಬದುಕಿತ್ಯೆ ಪಿಷ್ಪಪಶು ವಿಚಿಕಿತ್ಸ
ಗುರುಗಳನೆ ಉದ್ಧರಿಸಬಂದ ಶಿಷ್ಯವರ
ಕೃಷ್ಣಾಮೃತಾರ್ಣವವ ಮಂಥಿಸಿ ಮಂದರ
ಮಧ್ವಸರೋವರವೆ ಭಕ್ತಿ ಪುಷ್ಕರಿಣಿ
ದಂಡತೀರ್ಥದಿ ಗುರುವ ಹೊಲಕೆ ನೀರ್ ಮನದಣ !
“ಯಾ ಓಷಧೀಃ ಪೂರ್ವ ಜಾತಾಃ—”
ಕೈಗೆತ್ತಿ ಕಾಳುಗಳನಭಿಮಂತ್ರಿಸುತ
ಗುರುವರೇಣ್ಯರ ಅಮೃತ ಅಂಗೈಯೊಳೆ
ಅಂಕುರಿಸಿ ಸಸಿಗಲಂಕರಿಸಿತು ಬೆಳೆ
ಬಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬಿತು ತುಂಬಿ ಹಚ್ಚ ಹಸಿರು
ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥರ ಹೆಸರು ಹಸಿರು
ಆಚಂದ್ರತಾರಕ ಜೀವದುಸಿರು !

(೪)

“ವಿಷ್ಣೋಃ ಪದೇ ಪರಮೇ ಮಧ್ವ ಉತ್ಸಃ”
 ದ್ವೈಪಾಯನರಿಗೆ ನೀವ್ ದ್ವೈತಾಯನರೆ ವತ್ಸ !
 ಯಾಜ್ಞೇಯ ಹಿಂಸೆಯೇ? ನಿಮಗೆ ಅತಿ ಬೀಭತ್ಸೆ
 ಪುಷ್ಪಪಶು ಬದುಕಿತ್ಯೆ ಪಿಷ್ಪಪಶು ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆ
 ಗುರುಗಳನೆ ಉದ್ಧರಿಸಬಂದ ಶಿಷ್ಯವರ
 ಕೃಷ್ಣಾಮೃತಾರ್ಣವವ ಮಂಥಿಸಿದ ಮಂದರ
 ಮಧ್ವಸರೋವರವೆ ಭಕ್ತಿ ಪುಷ್ಕರಣಿ
 ದಂಡತೀರ್ಥದಿ ಗುರುವ ಹೊಲಕೆ ನೀರ್ ಮನದಣಿ !
 “ಯಾ ಓಷಧೀಃ ಪೂರ್ವ ಜಾತಾಃ—”
 ಕೈಗೆತ್ತಿ ಕಾಳುಗಳನಭಿಮಂತ್ರಿಸುತ
 ಗುರುವರೇಣ್ಯರ ಅಮೃತ ಅಂಗೈಯೊಳೆ
 ಅಂಕುರಿಸಿ ಸಸಿಗಲಂಕರಿಸಿತು ಬೆಳೆ
 ಬಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬಿತು ತುಂಬ ಹಚ್ಚ ಹಸಿರು
 ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥರ ಹೆಸರು ಹಸಿರು
 ಆಚಂದ್ರತಾರಾರ್ಕ ಜೀವದುಸಿರು !

(೫)

ತೆಂಕಣ ಗಾಳಿಯ ತೋಷಕೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಿರಿವಂತೆ ನಲಿದರು ಸಾಧಕರು
 ಅದರಾಟೋಪದ ರೋಷಕೆ ಹೆಮ್ಮರ ಮುರಿವಂತೆ ಅಳಿದರು ಬಾಧಕರು
 ಸಹ್ಯಗಿರಿಯ ದರಿ ಕೊಳ್ಳ ದುಮುದುಮಿಸಿ
 ಮೊಳಗಿತು ದುಂದುಭಿ—ದ್ವೈತಮತ
 ಹಿಮಗಿರಿ ಕಂದರ ಮಾರ್ದನಿಗೊಂಡಿತು
 ಅನಂತೇಶ್ವರನಿಗೆ—ಅನಂತಮಠ

ಸ್ವರ್ಣವಲ್ಕಲ ತೊಟ್ಟು ಮಂಡು ಬೆಟ್ಟ
 ಏರಿಳಿಯಲಾರದೆ ಶಿಷ್ಯ ಕೆಟ್ಟ
 ತಂಗಾಳಿ ತೇಲಿಸಿತು ಮಠಕೆ ಅವನ
 ಭಗವತ್ಪಾದರೊ ಗರುಡಗಮನ
 ಮೆಟ್ಟಿ ನಡೆದರೆ ಮುಂದೆ ಹನುಮ ಹೆಜ್ಜೆ
 ಹಿಮಶಿಖರ—ಅಹ, ಪ್ರವಿರ ಆತ್ಮಬಿಜ್ಜೆ !

(೬)

ನರ—ನಾರಾಯಣ ಬಾದರಾಯಣರ
 ನಡುವೆ ಕೂತು ಹೂತಾ ಸ್ಫೂರ್ತಿ
 ಗೀತೆ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರೋಪನಿಷತ್ತಿಗೆ
 ಭಾಷ್ಯ ಬರೆದು ಮಾಗಿತು ಕೀರ್ತಿ.
 ವೇದಾಂತ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಮೂರ್ಧಾಭಿಷಿಕ್ತ ಗುರು
 ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಮಂಗಲಕೆ ಬಿಜಯಂಗೊಳೆ
 ಋತುರಾಜಿಗಲ್ಲ ತಾ ಋತುರಾಜ ಯತಿರಾಜ
 ವ್ರತರಾಜ ಸಾಕಾರ ಬರುವಾಗಲೆ
 ಕುಲಕೋಟಿ ಪಾವನವು ಕರುಣಾವಲೋಕನದಿ
 ಕಾಪುಮಠ, ಕೊಡಿಪಾಡಿ ಪುರಿ ಕುಂಬಳೆ
 ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಪರಿಪಂಥದ ಉರುಕ್ರಮಪಂಥಿ
 ಬಿಡಿಸಿಟ್ಟಿರಿ ಜಡಜಲ್ಪದ ಭಾರ ದಶಗ್ರಂಥಿ
 ದುರುತ್ತರರು ನಿರುತ್ತರರು ಇದಿರಿಸೆ ವಾಗ್ವಾದ
 ಧರ್ಮಗ್ಲಾನಿಯ ಭೂತಕೆ ಹರಿನಾಮ ಪವಾಡ !

(೭)

ಪಾದಪದ್ಮ ಪಥದಲ್ಲಿ ಮುಕುರಿದವು ಭಕ್ತಭೃಂಗ ನಿವಹ
 ತೃಪ್ತರಾದರೋ ಸಿದ್ಧರಾದರೋ ಅಮೃತರಾದರಹಹ !

ಸೋಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಖಪಂಡಿತಪ್ರಮುಖ ಕಂಡರು ವಾದಿಸುತ
ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲಿ ಶುಕ್ತಿರಜತ ಭ್ರಮೆ ಬಹದೆ ಬಾಧಿಸುತ?
ಸಿಂಪು ಬೆಳ್ಳಿಯೆನೆ ಎರಡು ಸತ್ಯವೆ?—ಜನಿಸೆ ಒಂದು ಮಾಯೆ !
ಜಗನ್ನಿಧ್ಯತೆಗೆ ಬೇಕು ಜಗದ್ವ್ಯಯ—ದ್ವೈತಭಾವ ಛಾಯೆ !
ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಗದೆಯ ಬೀಸೋಗದೆ ಭೀಮರುದ್ರ ಹಸ್ತ
ತರ್ಕದಿಂದ ತರ್ಕವನು ಕತ್ತರಿಸೆ ದಂಡಕೆ ಸಂನ್ಯಸ್ತ !
ಮಧ್ವತತ್ವ ಬಲಮುರಿಯು ಶಂಖವೈ ಅಜ್ಞರಿಗೆ ಅಗಮ್ಯ
ಇಹದ ಭೋಗಕೆ ಪರವ ಭಜಿಪರಿಗೆ ಸಫಲಿಸುವುದು ಕಾಮ್ಯ
ಅದು ಮುಮುಕ್ಷುವಿಗೆ ವಿಷ್ಣುತತ್ವಮಯ ನಿಧಿಯದ್ಭುತರಮ್ಯ
ಪಂಚಭೇದಗಳ ಜೀವಗಣಗುಣವ ತಿಳಿಯೆ ತಾರತಮ್ಯ

(೮)

ಯೋಗದಂಡದೊಡೆ ರಾಜದಂಡವನು
ಪಿಡಿದು ಬಾಳ್ವ ಪರಿಯು
ಅಭ್ಯುದಯದಿ ನಿಃಶ್ರೇಯಸ ಸಿದ್ಧಿಯು
ಪಡೆಯುವ ದಿನಚರಿಯು
ನಿಗ್ರಹಾನುಗ್ರಹದುಭಯಕುಶಲ
ಲೋಕಸಂಗ್ರಹಕೆ
ಮಧ್ವಮುನಿವಿಜಯ ಮಣಿಮಂಜರಿಯೆ
ಮೆರೆವ ಸಾಕ್ಷ್ಯವಕ್ಕೆ
ರಾಜದಂಭವ ತಡೆದು ಹೊಸ್ತಿಲಾಚೆಗೆ ನಿಲಿಸಿ
ಶಾಸಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮತೇಜಕ್ಕೆ ಹವಣೆ
ಪ್ರಜೆಯ ಕ್ಷಾಮವನಳಿಸೆ ಕ್ಷಮೆಯ ಕ್ಷೇಮವನುಳಿಸೆ

ವೀಣೆಯಿಂಚರನುಡಿಸೆ ದೇವಕರುಣೆ
ಕರಗಿ ಧೋ ಧೋ ಜಡಿಯೆ ಮಳೆಯು ಧಾರಾಕಾರ
ಕಾಡು ಮಣಿದುವು ತೆಂಗು—ಕೌಂಗು ಬಾಳೆ
ಹಿಂಸ್ರನು ಹಿರಣ್ಯಕಗೆ ಪ್ರಹ್ಲಾದಗೆ ಪ್ರಸನ್ನ
ದ್ವೈತದೈವವು ನಿನ್ನೆ—ಇಂದು—ನಾಳೆ !

(೯)

ದುಃಖದುಕ್ಕಡಲಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತಿಹ ಪಾಮರರ
ದಿಕ್ಕುಗಾಣಿಸೆ ಕಾಯ ಕೈವರ್ತಕ
ಗೋಪಿಚಂದನದೊಳಗು ಕಡೆಗೋಲಕೃಷ್ಣನನೆ
ಕಾಣಿಸಿದ ಭಾಗವತಕುಲವರ್ಧಕ
ನಿಮ್ಮ ತತ್ವೋದ್ಯೋತದಿದಿರು ಬರಿ ಖದ್ಯೋತ
ಪ್ರತಿವಾದಿ ಬಿಗಿದ ಬಿಂಕ
ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗದಿಂದಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯನಾಳ್ವ
ಅಷ್ಟಮದ ಮರ್ದನಾಂಕ
ಅಷ್ಟಮಠಸ್ಥಾಪನೆಯ ಸತ್ವದಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ
ನಿಮ್ಮದೈ ನಿಷ್ಕಳಂಕ
ಅಷ್ಟಶಾಲಿಗ್ರಾಮ ವ್ಯಾಸಮುಷ್ಠಿಯ ನ್ಯಾಸ
ಅಂಧತಮದುರಿಸೆ ಪಂಕ !

ರಜ್ಜು—ಸರ್ಪ ಪ್ರಚ್ಛನ್ನ ಬೌದ್ಧ ದರ್ಪಕೆ ದಿಗಿಲು ಭುಗಿಲು
ನಿಮ್ಮ ದಂಡವನು ಮುರಿವರ ಜಂಭಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿತು ನೆಲಮುಗಿಲು

(೧೦)

ಕೆಲರ ಕೈವಿಡಿದು ಗಂಗೆಯ ದಾಟಿಸಿದಿರಿ
ಉಳಿದವರ ತೇಲಿಸಲು ನಾವೆ ಕಳುಪಿದಿರಿ

ಹೆಜ್ಜೆ ಮೂಡದ ನೀರದಾರಿಯಲಿ ನಡೆದಿರಿ
ಯವನದೊರೆ—ಯವನ ಸೆರೆ ತೃಣವದೆಣಿಸಿದಿರಿ !
“ಸ ತರತಿ ಸ ತರತಿ ಸ ಲೋಕಾಂಸ್ತಾರಯತಿ”
—ಸೂತ್ರವಿದ ಬದುಕಿದಿರಿ ಓ ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞ ಯತಿ !
ನಿಮ್ಮ ಕರುಣೆಯು ಒಲಿಯೆ ಹುಣಿಸೆಬೀಜವೆ ಹಣವು
ಕಳಸದ ಶಿಲೋದ್ಧಾರ ನಿಮ್ಮ ಒಕ್ಕೈಗುಣವು
ಶಾಟಿಯ ತುಂಡಿಗು ಕಾದುವರಿಹರು—ವಜ್ರವಸ್ತುವೆಂದು
ಸದ್ವಿಭೂತಿಗಳ ಲೆಕ್ಕಿಸದಿಹರು ಬದಿಯ ಬಂಡೆಯೆಂದು
ಕಾಣುವ ಕುರುಡಗೆ ಕುಂಭೀಪಾಕವೆ ಕಾದಿದೆ ಎಂದೆಂದು !
ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉರಿನೆಲ ದೇವಗಿರಿ
ತಲೆಯೆತ್ತದೆ ತೋಡುತ್ತಲೆ ತೊಳಲಲು ಬಂತೆ ಝರಿ?
ಮಾಯವಾದ ಮರೀಚಿಕೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಉರಿದಾರಿ
ಸರಿದಂತರ ಸರಿಯುತ್ತಿರೆ—ಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ಹರಿ—ದಾರಿ
ಆಚಾರ್ಯರ ಆರಾಧನೆ ಮುಗಿಲಕ್ಷಯಪಾತ್ರ
ಕರೆ ತುಂಬಿತು ತಿರೆ ತಣಿಯಿತು ಕರೆದು ಅಹೋರಾತ್ರ
ಉಪಸರ್ಗ—ಉಪಸೃಜ್ಯ ಸರಿಯೋಜನೆ
ಪಂಡಿತ ಮಂಡನೆ ಖಂಡನೆ ಹುಸಿ ಮೋಜನೆ !

(೧೧)

ವಜ್ರೋಜ್ವಲ ಪ್ರತಿಭೆ ವಜ್ರದೇಹಿ
ಮಣ್ಣಿಗುರುಳಿದ ಮಲ್ಲನೆಂದ, “ತ್ರಾಹಿ !”
ನಿಮ್ಮ ಕಿರಿಬೆರಳನ್ನು ಎತ್ತಲಾರ್ಪ
ನಿಮ್ಮ ಕರಿಕುರುಳನ್ನು ಕಿತ್ತಲಾರ್ಪ

ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಹುಡಿಯಾಯ್ತು ಮೂಢ ದರ್ಪ
(ನಿಮ್ಮ ಚೆಲು ಮೈಸಿರಿಗೆ ನಾಚಿದನೊ ಕಂದರ್ಪ !)
ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗು ದ್ವಂದ್ವ-ಗರ್ವ ನಿರ್ವಾಣ
ಶ್ರುತಿಯ ವ್ಯಾಹೃತಿಗಳಿಗೆ ಸಮುಪಬೃಂಹಣ
ಕಂಠವನು ಒತ್ತಿದರು ಕುಂಠಿತವೆ ನಿಮ್ಮ ದನಿ?
ವೈದಿಕವು ದೈವಿಕವು ವಾಗಂಭ್ಯಣೇ?

ನಿಮಗೆ ಸ್ನಾನಾಪೇಕ್ಷೆ ಅಂದು ಬಾಲ್ಯದಲಿ
ನಿಂತಲ್ಲಿ ಬಂದಳೊ ಭಾಗೀರಥಿ
ಪಂಚಮಸ್ಕಂಧ ಶ್ರೀ ಭಾಗೀರಥೀಭಾಷ್ಯ
ಅನವದ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಮುಖ ದೀಧಿತಿ !
ಹುಲಿಯ ಕಿವಿ ಹಿಂಡಿದಿರಿ, ಬೆನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸಿ
ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯ ತಪ ತಾನೆ ಮುಪ್ಪುರಿಸಿ.

(೧೨)

ಘಟಪಟಾದಿ ವಿಚಾರ—ಘಟಸರ್ಪ ಹೆಡೆಯೆತ್ತೆ
ಎಡಗಾಲ ಬೆರಳುಗುರಿಗಾಯ್ತು ತುಂಡು
ಬೆರಳ ನಖ ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ದಿವ್ಯ ದೀಪ್ತಿಯೊಳೆ
ಚಕಿತ ಶಿಷ್ಯನಿಕಾಯ ಪಾಠವುಂಡು

ಯಾಜ್ಞಸೇನೀಯ ಪದವಿನ್ಯಾಸ ನಿಮ್ಮ ಉಪನ್ಯಾಸ !
ಯಮುನಾ ತೀರದ ರಾಸದ ಮಾಟ ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಪಾಠ !
ವೈಷ್ಣವಿ ಜಾಹ್ನವಿ ರಸ-ಗೀರ್ವಾಣೇ ನಿಮ್ಮ ಅಮೃತವಾಣೇ !
ಐತರೇಯಶ್ರುತಿಗೆ ಮಿಡಿದುದೀ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ
ಐತರೇಯದಿ ಕೊನೆಗೆ ಪಡೆದುದೈ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ

“ದಶಪ್ರಮತಿಂ ಜನಯಂತ ಯೋಷಣಃ”

ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞರಾದರು ದುರ್ಧರ್ಷ

ತಪ್ತಮುದ್ರೆ ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಉತ್ಕರ್ಷ

ಭಗವದ್ಗುಣ ಸಂಕೀರ್ತನ ಹರ್ಷ

ವಾರಿಜಾತ ಸುರ ಪಾರಿಜಾತಗಳ

ಅಮೋಘ ವರ್ಷ ಅಮೋಘ ವರ್ಷ !

ದಿವದ ಪುಷ್ಪರಾಶಿಯಲಿ

ಭುವಿಯ ಪುಣ್ಯರಾಶಿಯು

ಗಂಧವಹನ ಸ್ಕಂಧವೇರಿ

ಗಂಧ ದಿಗ್ಧಿಗಂತ ಸೇರಿ

ವಿಶ್ವದ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ

ವಿಷ್ಣು ವಿನುಚ್ಛಾಸದಲ್ಲಿ

ಮಂಗಲ ಅವಿನಾಶಿಯು !

— : ● : —

ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥ ಸ್ತೋತ್ರಂ

ಅಯಿ ತತ್ತ್ವಗ್ರಂಥಿಭೇದಕುಶಲ

ಅಯಿ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ ಪ್ರಣಯಶೀಲ,

ಅಯಿ ಸಾಕ್ಷಾಲ್ಲಕ್ಷ್ಮೀಸ್ತನ್ಯಪುಷ್ಪ

ಸ್ವೀಕುರು ಪಾಖಂಡಿನೊ ಮಮ ಪ್ರಣಾಮಮ್ || ೧ ||

ಭವಸಾಗರವೀಚಿಪೀಡಿತೋಹಮ್

ಕಥಮಪಿ ತವ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಂ ನೀತಃ,

ತವ ಸೇವಾನಿರತಿಸುನಿರ್ವೃತಚಿತ್ತಃ

ತವ ಗೂಢವಪುರ್ವದೃಕ್ಪರಸ್ಮಿ

|| ೨ ||

ಭವದುಕ್ತಿರೇವ ಹಿ ಭಯಾಪಹಾ

ಸಕಲಂ ಚ ಜಗತ್ ಪ್ರಕಾಶಯಂತೀ,

ಮಮ ಹೃದಯಗುಹಾಂ ತಮೋವೃತಾ

ಮತಿಶೀಘ್ರಂ ಪ್ರದೀಪಿತಾಂ ಕರೋತು

|| ೩ ||

ಯದಿದಂ ಪರಶುರಾಮ ಕ್ಷೇತ್ರಂ

ತವ ಸಾಕ್ಷಾದ್ ದೃಷ್ಟಿನಿಪಾತಪೂತಮ್,

ಮಮ ವಿಕಸನಶೀಲಹೃದಯಕುಸುಮಂ

ಸಹಸಾ ವಿಕಚೀಕರೋತಿ ಕಿಂ ನ

|| ೪ ||

ಭವತಿ ಸಲೋಕತಾ ಪವಿತ್ರಾ
ಭಗವದ್ಭಕ್ತಸ್ಯ ಯುಕ್ತಚಿತ್ತಸ್ಯ,
ವಯಮಪಿ ತಮಸಾ ವೃತಾಶ್ಚ ದೀನಾಃ
ತವ ಸ್ನೇಹಕೃಪಾವಲಂಬಿನಃ ಸ್ಮಃ

|| ೫ ||

ಕರ್ಮಣಾ ಜಾಯತೆ ಕರ್ಮ ಸನ್ಯಾಸಃ ಕ್ಷೀಣಕರ್ಮಸು,
ಧನ್ಯಾ ವಯಂ ಕರ್ಮಬದ್ಧಾ ಯೇ ಜೀವಾಮಸ್ತವಾಙ್ಗಯಾ || ೬ ||

ಮಾಯಾ ಮಾಯಾವೃತಾನ್ ಹಂತಿ
ಜ್ಞಾನಂ ವೈ ಧೃಷ್ಟಚೇತಸಮ್,
ಅಜ್ಞೋ ಜ್ಞಾನಸ್ಯ ಜಾಮಾತಾ
ಮಾಯಾಯಾ ಬ್ರಹ್ಮಬಾಂಧವಃ

|| ೭ ||

ಪಾಪೇನ ವರ್ಧತೆ ಪಾಪಂ
ಪುಣ್ಯಂ ಸ್ವಾರ್ಥೇನ ಹೀಯತೆ,
ಧನ್ಯೋಽಹಂ ಭಕ್ತಿಪೂರೈಸ್ಸ್ಮಿನ್
ಪಾಪಪುಣ್ಯೈಕ್ಷಿಪಾಮ್ಯಹೋ

|| ೮ ||

ಸತ್ಪಾತ್ರೇಸ್ಫುರಿತಾ ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೀಯತೆ ದುಷ್ಟಕರ್ಮಣಾ
ಧನ್ಯಾ ಮಾಧ್ವಾ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಷೇತ್ರೇ ಕಲಾಬೀಜಕೃಪೀವಲಾಃ

|| ೯ ||

ಹೃದ್ಬಾಂಡೆ ಭಾವದೋಗ್ಧಾರಂ
ಸುಖದುಃಖ ಪ್ರವರ್ತಕಮ್ ,
ಜೀವೋಡುಪಸ್ಯ ಯಂತಾರ
ಮುಡುಪೀಕೃಷ್ಣಮಾಶ್ರಯೆ

|| ೧೦ ||

ಭೇದಭಿತ್ತಿನಿಗೂಢೌ ಚಾ
ಭೇದಾಲಿಂಗನತತ್ಪರೌ,
ಅನಂದತೀರ್ಥಸಂವೇದ್ಯೌ
ರಾಧಾಕೃಷ್ಣೌ ನಮಾಮ್ಯಹಮ್

|| ೧೧ ||

ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥಪಾದಪದ್ಮೇ ನಿರಮತು
ಮೇ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಭುಜ್ಞಃ
ತದೇಕನಿವೃತ್ತಿಮತ್ತಹೃದಯಃ
ತದೂರ್ಧ್ವಮೂಲಲೋಲತಾಮುಪೈತು

|| ೧೨ ||

ಮಾನಸಹರಿಣ ರೇವೇದಾಂತಸೈಕತಭೀತ
ಬಹುದಿನತೃಷ್ಣಾರ್ತ ಜರ್ಜರಾಸ್ಯ,
ಮಧ್ವೇಶಾಚ್ಛೋದಜಾಲವಾಲೇ
ಪಿಬ ಮಧುರಾನಂದತೀರ್ಥಸಲಿಲಮ್

|| ೧೩ ||

ಯಃ ಕಿಲ ಜಾತಃ ಸಂವರ್ಧಯತಿ
ಯತೀಶ್ವರಾಂಶ್ಚ ಪುಣ್ಯಾನ್,
ಅಃ ಸತು ಮಯಿ ಗೈರ್ವಾಣೇ
ಮಸ್ತೋರಯಚ್ಚ ರಾತ್ರೌ

|| ೧೪ ||

ಪಾವನಂ ರಜತಕ್ಷೇತ್ರಂ ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞಸ್ಯ ಯೋಗಭಾಕ್
ಯಸ್ಮಿನ್ನದ್ಯಾಪಿ ಜಾಗರ್ತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಶ್ಚಕ್ಷುಷಿ ಚಶೇಮುಷೀ || ೧೫ ||

ಶ್ರೀ ಆನಂದತೀರ್ಥರು

ಪಾಲಿಸು ಹರಿ ಕಮಲ ನಯನ
 ಪಾಲಗಡಲ ಶೇಷಶಯನ
 ಕೇಶವ ನಾರಾಯಣ ಗೋವಿಂದ
 ಮಾಧವ ಮೇಘಶ್ಯಾಮ ಮುಕುಂದ
 ಮೋಹನ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಅರವಿಂದ
 ಹೇ ಗೋಪಾಲಕ ಪರಮಾನಂದ
 ಗೋವರ್ಧನ ಗಿರಿಧಾರಿ ಮುರಾರಿ
 ವನಮಾಲಾ ಪೀತಾಂಬರ ಧಾರಿ
 ಕಮಲವದನ ಕಮಲಾಕ್ಷ ಶ್ರೀಧರ
 ಸಂಕರ್ಷಣ ಶ್ರೀಹರಿ ಮುರಲೀಧರ
 ನಾರಾಯಣ ನರಹರಿ ಮಧುಸೂದನ
 ವಾಸುದೇವ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಜನಾರ್ದನ
 ನಮೋ ನಮೋ ನಿಖಿಲಾತ್ಮ ನಿರಂಜನ
 ವರದರಾಜ ಮಾಯಾವಟು ವಾಮನ
 ಸುಂದರ ಮಾಧವ ಹರಿ ಕಮಲಾಸನ
 ನಮೋ ನಮೋ ಶ್ರೀಹರಿ ನಾರಾಯಣ
 ಶ್ರೀಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ
 ಹನುಮ ಭೀಮ ಮಧ್ವರೆಂದು
 ಮೂರು ರೂಪ ತಳೆದುಬಂದ
 ವಾಯು ಜೀವೋತ್ತಮ.

ಪಾಲಿಸೆಮ್ಮನು ಗುರುವೆ ಪವಮಾನರಾಯ
 ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮ ಶ್ರೀರಂಗ ಪ್ರೀಯ
 ಶ್ರೀಪತಿಯ ನಾಭಿಕಮಲದಿ ಅಜ ಜನಿಸಿದನು
 ಅಜನ ಮಾನಸ ಪುತ್ರರೇ ಸನಕಾದಿಗಳು
 ಸನಕಾದಿಗಳ ಶಿಷ್ಯರೇ ದೂರ್ವಾಸರು
 ದೂರ್ವಾಸರ ಶಿಷ್ಯರೇ ಪರತೀರ್ಥರು.
 ಪರತೀರ್ಥರ ಶಿಷ್ಯರೇ ಸತ್ಯಪ್ರಜ್ಞರು
 ಸತ್ಯಪ್ರಜ್ಞರ ಶಿಷ್ಯರೇ ಪ್ರಾಜ್ಞತೀರ್ಥರು
 ಪ್ರಾಜ್ಞತೀರ್ಥರ ಶಿಷ್ಯರೇ ಅಚ್ಯುತಪ್ರೇಕ್ಷರು
 ಅಚ್ಯುತಪ್ರೇಕ್ಷರ ಕರಸಂಜಾತರೇ ಮಹಾಭಾಷ್ಯಕಾರರು
 ಮಹಾಭಾಷ್ಯಕಾರರೇ ಗುರು ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣರು
 ಗುರು ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ ಪತಿ ನಮ್ಮ
 ಪುರಂದರ ವಿಠಲನ ದಾಸರಿಗೆ ನಮೋ ನಮಃ

ಮೂಡಿಬಂದ ನೇಸರು
 ಕೇಳಿ ನೆಲದ ಕೀಸರು
 ಸೋಹಂದ ನಂಜು ಸವಿದ
 ತಿಮಿರದ ಬದ್ಧ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲ
 ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿಯ ಮಂಜುಕವಿದ
 ದಿಗ್ಗಣಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲ

ಬಿತ್ತ ಭೂಮಿ ಬರಡಾಯಿತು

ಕೊಟ್ಟ ಕಣ್ಣು ಕುರುಡಾಯಿತು
ನಂದನಬನ ಕೊರಡಾಯಿತು

ಅಂಧಂತಮ ಬಿಗಿಯುತ್ತಿತ್ತು

ಲೋಕಕೆ ದಿಗ್ಭಂಧನ
ನೆಲದ ಬಾಯಿ ಹೊಗೆಯುತ್ತಿತ್ತು
ಮೂಕಬಲಿಗೆ ನೆಗೆಯುತ್ತಿತ್ತು

ಮುಗಿಲಿನೆದೆಯ ಸ್ಪಂದನ

ದಿಗ್ಗಸೆಗಾಕ್ರಂದನ
“ದಿತಿಯ ಗಾಂಧಾರಿ ಗರ್ಭಹೊತ್ತು ಬಾಳಲಾರೆನು
ತಾಮಸಿಗಳ ಕೋಟಿ ಪಿಂಡ ಭಾರ ತಾಳಲಾರೆನು
ಉದಯವೆಂದು ಬಂದೀತೋ?
ಬಿಡುಗಡೆ ತಂದೀತೋ?”

ಮುಗಿಲು ಕೂಡ ಕಾರುತ್ತಿತ್ತು

ಕಪ್ಪಿನಿರುಳ ನೆತ್ತರು
ನೆಲ ಮುಗಿಲುಗಳೆತ್ತರು.

“ವೈದಿಕ ಧರ್ಮದ ಪುನರುತ್ಥಾಪನ
ಹೋಮ ಹವನ ಯಜ್ಞ ಯಾಗ
ಏಕಾದಶ ರುದ್ರಯೋಗ
ಕುರಿಯ ಹರಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರಾ?
ಮೂಕ ಬಲಿಯನಿಟ್ಟಿರಾ?

ಬ್ರಹ್ಮ ಸತ್ಯ, ಜಗನ್ನಿಧ್ಯ
ಸಂಸಾರದೊಳುಂಟೆ ತಥ್ಯ

ನಾನೆ ಮಹಾ ಬ್ರಹ್ಮನು

ಕಲಿಯ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮನು”

ಈ ಪ್ರಪಂಚವೊಂದು ಕನಸು ಆಭಾಸದ ಮೋಹಂ

ತತ್ವಮಸಿ ಶಿವೋಹಂ

ಬೆಂಕಿಗಿಟ್ಟ ಹವಿರ್ಭಾಗ ನನ್ನದುಂಟು ಸೋಹಂ

ಕಡಿದ ಕೋಟಿ ಮೂಕಪ್ರಾಣಿ

ತತ್ವಮಸಿಗೆ ಸತ್ತವು

ಮೂಲೆಮೂಲೆಗತ್ತವು

ಹೋತಾರನ ಹೋತು ತಿಂದು

ಇವನ ಪುಣ್ಯ ಸುಡುವೆನೆಂದು

ಸಪ್ತ ಜಿಹ್ವೆಗಳನು ಚಾಚಿ

ಹೊಯ್ಯುತ್ತಿರುವ ಹವಿಯ ಬಾಚಿ

ಭುಗಿಲೆದ್ದನು ಅಗ್ನಿ ನೊಂದು

ಮುಗಿಲುಕೂಡ ನರಳುತ್ತಿತ್ತು

ಕಂಡು ಮೂಕವೇದನೆ

ದೈತ್ಯರ ದುರ್ಬೋಧನೆ

ದೇವಗಣವೆ ಕೆರಳುತ್ತಿತ್ತು

“ಜೀವಕೆಂದು ಬಿಡುಗಡೆ?

ಧರ್ಮಕೆಂದು ನಿಲುಗಡೆ?”

ಪಾಪ ಕಾರಿದಿರುಳ ದಾರಿ

ಜೀವ ನಡೆದ ಜಾತ್ರೆಗೆ

ದೂರದೊಂದು ಯಾತ್ರೆಗೆ

ಕೂಗುತ್ತಿಹವು ಹೌಹಾರಿ

“ದಾರಿಯಾವುಮ್ಯಾ ವೈಕುಂಠಕೆ?

ಆದಿ ನಾರಾಯಣನ ಶಿರಿ ನಿಲಯಕೆ?

ದಾರಿಯಾವುದಯ್ಯಾ ವೈಕುಂಠಕೆ?"

“ಕಂಡು ಕಂಡು ನೀ ಎನ್ನ ಕೈ ಬಿಡುವರೆ ಕೃಷ್ಣ

ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ”

ಮದ್ಭಕ್ತಾಃ ಯತ್ರಗಾಯಂತಿ ತತ್ರತಿಷ್ಠಾಮಿನಾರದ

ಅಭೀಃ ಯಾತ್ರಿಕರೆ!”

ಮೂಡಿಬಂದ ನೇಸರು

ಕೇಳಿ ನೆಲದ ಕೀಸರು

“ಅಭೀಃ ಯಾತ್ರಿಕರೆ!”

“ಒಂದೇ ಕೂಗಳತೆ ವೈಕುಂಠಕೆ!

ಆದಿನಾರಾಯಣನ ಶಿರಿ ನಿಲಯಕೆ!

ಒಂದೇ ಕೂಗಳತೆ ವೈಕುಂಠಕೆ.”

ಗುಡಿಗೆ ಹೊರಟ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ

ಹೆಜ್ಜೆಗೊಂದು ಹೂವಿದೆ,

ಪುಣ್ಯ ಪಯಣ ಸಾರುವಲ್ಲಿ

ನಿಮಿಷಕೊಂದು ನೋವಿದೆ

“ಉತ್ತಿಷ್ಠತ”

ಕಂಡಿದೀರ ಹಾಲುಕಡಲು ಹರಿಯ ಶೇಷತಲ್ಪವ?

ಕೃಷ್ಣಗೋವಿಂದ ಕುಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೋಟಕಲ್ಪವ?

ಪದ್ಮನಾಭ ವಾಸುದೇವ ವಿಷ್ಣು ಸಂಕಲ್ಪವ?

ಶ್ವೇತ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಮಹಾಶೇಷಶಾಯಿ ಶ್ರೀಧರ!

ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಗದಾ ಪದ್ಮಧಾರಿ ಮುರಲೀಧರ?

ಮಂಗಳಗುಣಪೂರ್ಣನೀತ

ವೇದವಂದ್ಯ ಜಗನ್ನಾಥ!

ಕೋಟಿಸೂರ್ಯಬಿಂಬ ತೇಜ!

ವೃಂದಾರಕ ವಂದ್ಯರಾಜ!

“ಜಾಗ್ರತ”

ನಮ್ಮ ದಾರಿ ನಿಮ್ಮ ದಾರಿ ಪುಣ್ಯಪಂಥದಲ್ಲಿಗೆ!

ತಂದಿರೇನು ಮಲ್ಲಿಗೆ?

“ಹೂವ ತರುವರ ಮನೆಗೆ ಹುಲ್ಲ ತರುವ

ಅವ್ವ ಲಕುಮೀರಮಣ ಇವಗಿಲ್ಲ ಗರುವ.”

“ದಾಸೋಹಂ” ಎನ್ನಿರಿ

ಎತ್ತಲೆಳಸೆ ಬರುವ ಹೆಡೆಯನೊತ್ತುವ ಪಾತಾಳಕೆ!

ಅಂಧಂತಮದಾಳಕೆ

ಹೊತ್ತು ತಂದ ಮೂಟೆಗಳನು ಹಿಂದಕೆಸೆದು ಬನ್ನಿರಿ,

ಒಂದೆ ಹಣತೆ ತನ್ನಿರಿ,

ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣವೆನ್ನಿರಿ.

“ಒಂದೆ ನಾಮದಲಡಗಿದವೊ! ಅಡಗಿದವೊ!

ಆನಂದದಿಂದುಸುರುವ ಅಖಿಳ ವೇದಗಳು.”

ಮೂಡಿ ಬಂದ ನೇಸರು

ಕೇಳಿ ನೆಲದ ಕೀಸರು

ಕರಗುತ್ತಿತ್ತು ತಿಮಿರ ತಿರೆಯ ಮಂಜು ಪರೆಯಬೇಸರು

ನವೋದಯದ ದಿವ್ಯಭಾವ

ಭಾವೋದಯದ ಮುಗಿಲ ಹೂವ

ಚಿನ್ನದ ಚಿನ್ನಾಟವಾಡಿ ಬೆಳಕು ಬಂತು ಭೂಮಿಗೆ!

ಪುಣ್ಯಕರ್ಮ ಸೀಮೆಗೆ!

“ಚಕ್ರೋಃ ಸೂರ್ಯೋ ಅಜಾಯಂತ”

ಅರುಣಗೋಲ ಬಳೆದಿತ್ತು ಚಿನ್ನಗಂಪು

ನವೋದಯಕೆ ನಲಿದಿತ್ತು ನೆಲದ ಕಂಪು
ಮರದ ಟೊಂಗಲಿನ ಪರ್ಣಕುಟಿಯ ತೊರೆದು
ಪುರುಷಸೂಕ್ತದುಧೋಷ ಕಂಠವೆರೆದು
ಹಕ್ಕಿ ಹಾರಿದವು ಮುಗಿಲಪಯಣಕೆಂದು

ಗಂಧವಾಹಿ ತಂಬೆಲರು ಬೀಸಿ ಬಂದು
ನೆಲದ ಕಂಪು ಕುಡಿವೆರೆದು ಬರಲು ಹೂತು
ಹೂವಿನೊಡನೆ ನುಡಿದಿತ್ತು ಲಲ್ಲೆವಾತು.
ದಲದೊಳಿರುವ ಮಕರಂದ ಕುಡಿಯಲೆಳಸಿ
ರೆಂಬೆರೆಂಬೆಗಳ ರಂಗವಲ್ಲಿ ಬಳಸಿ.

೧೦

ತುಂಬಿ ಬರಲು ಮಕರಂದ ಸೂಕ್ತ ನುಡಿದು
ಮಧುವ್ರತದ ಮಧುಮಾನಿ ಶ್ರುತಿಯ ಹಿಡಿದು.
ಉರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರ ಬಳೆದಿತ್ತು ನೀಲಗಿರಿಯು
ಪಚ್ಚಿ ಪಯಿರುಗಳ ಹೊಲದ ಹಸಿರು ಸಿರಿಯು.
ಸ್ವರ್ಣಗರಿಯ ಬೀಸಣೆಗೆ ಬೀಸುತಿರಲು
ವೈಮವಲಯದಲಿ ಮೇಘವೀಸುತಿರಲು
ನೆಲದ ಪುಣ್ಯ ನಲಿದಿತ್ತು ಹಸಿರನುಟ್ಟು
ಬಣ್ಣಬಣ್ಣಗಳ ಪುಷ್ಪಮುಕುಟವಿಟ್ಟು
ಕೊಳದ ತುಂಬ ತಾವರೆಗಳರಳಿ ನಿಂದು

ಇಂದ್ರಚಾಪಗಳ ತಳೆದವಮ್ಮತ ಬಿಂದು
ಬನದೊಳುಲಿದ ಕಲಕಲನಿನಾದವಾಣಿ
ನೆನೆದು ನಡೆಯುತಿರೆ ಸ್ವರ್ಣ ಮೇಘರಾಣಿ
ರೌಪ್ಯಪೀಠಪುರವೆಲ್ಲ ಏಳುತಿರಲು
ಗುಡಿಯ ಗಂಟೆ ದುಮುದುಮಿಸಿ ಕೇಳುತಿರಲು

೨೦

ಹಸುಗಳೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯೊಳೆದ್ದು ಕುಳಿತು

ನೆಗಹಿ ಪುಚ್ಚ ! ಮೊಲೆಹಾಲಿನಾಸೆ ತಳೆದು
ಅಂಬೆಗಾಗಿ ಮೊರೆದಿರಲು ! ಗೋವು ನಿಂದು
ಕೊಳಲನುಡಿ ಗೋಪಾಲ ಬರುವನೆಂದು
ಬೆಟ್ಟದಾಚೆ ತಪ್ಪಲಿನ ಹಸಿರೊಳಲೆದು

ಸಸ್ಯಮಾಲಿನೀ ಬನದ ತುತ್ತ ಮೆಲಿದು
ಹಾಡಿ ಹರಿದ ತಿಳಿತೊರೆಯ ನೀರ ಕುಡಿದು
ಬನದ ವಿಹಗ ಕಲಕಲನಿನಾದ ನುಡಿದು
ಮಿಸುನಿ ಲೇಪಗಳ ಬಳೆದ ಕಣವೆಯಿಳಿದು
ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡಲು ಹಾರೈಸಿ ಹರ್ಷ ತಳೆದು
ರೆಂಬೆರೆಂಬೆಗಳು ಹಾಡಲರುಣಸೂಕ್ತ

೩೦

ಚಕ್ರವಾಕನುಡಿದಿರಲು ವರುಣಸೂಕ್ತ
ಅರಳಿದಲರು ಪವಮಾನಸೂಕ್ತ ಹಾಡಿ
ದಲವ ತೆರೆದು ಮಕರಂದ ಕಣವ ನೀಡಿ
ಬಣ್ಣಬಣ್ಣಗಳ ತುಂಡು ಮೋಡವಲೆದು
ಕೆಳಗೆ ಕಡಲ ತವರೂರ ಕಂಡು ನಲಿದು
ಮುಗಿಲ ಪಯಣ ಬೆಳೆಸಿದವು ಮೇಘವೃಂದ
ಸುಖಸ್ಪರ್ಶಿ ಪವಮಾನ ಬೀಸಿ ಬಂದ
ಬೆಳಗು ಬಂತು ಹರಿದಾಡಿ ಮುಗಿಲನಿಳಿದು
ಬೆಳಗು ಧುಮುಕಿನಡೆದಂತರಿಕ್ಷವಿಳಿದು
ಬೆಳಗು ಬಂತು ದಶದಿಕ್ಕು ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿ
ಹೂವಿನೊಡಲ ಮಕರಂದದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ
ನೆಲದಲಂಪು ಬನ ಜಲದಿ ಕಂಪು ತಂದು
ಬೃಹದ್ರೂಪಸೌಂದರ್ಯ ತಳೆದು ನಿಂದು

೪೦

ನೆಲದ ತಾಯಿ ಹೊಂಬಿಸಿಲು ಧಾರೆ ಮಿಂದು
 ಹಾಡಿ ಹರಸುತಿರೆ ಧನ್ಯಳಾದೆನೆಂದು ೫೦
 ಅನಂತೇಶ್ವರದ ಪೌಳಿಯಿಳಿದು ಬಂದು
 ಅಲವಬೋಧ ಆನಂದತೀರ್ಥರಂದು
 ನಡೆಯುತಿರಲು ಕಡಲಲ್ಲಿ ಮೊಯಲೆಂದು
 ವಂದೇ ವಂದ್ಯಂ ಸದಾನಂದಂ
 ವಾಸುದೇವಂ ನಿರಂಜನಂ |
 ಇಂದಿರಾಪತಿ ಮಧ್ಯಾದಿವರದೇ
 ವರಪ್ರದಮ್ ||
 ನಮಾಮಿ ನಿಖಿಲಾಧೀಶ
 ಕಿರೀಟಾಧ್ಯಷ್ಟಪೀಠವತ್ |
 ಹೃತ್ತಮಃ ಶಾಮನೇರ್ಕಾಭಂ
 ಶ್ರೀಪತೇಃ ಪಾದಪಂಕಜಮ್ ||
 ಮಣ್ಣು ಪುಣ್ಯ ಪಡೆದಿತ್ತು ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡಲು
 ಯತಿಯ ಕಾಣಲುದ್ಘೋಷಿಸಿತ್ತು ಕಡಲು
 ಪರಮಹಂಸರನು ಕಂಡ ಪುಣ್ಯವೆಂದು ೬೦
 ಚರಾಚರಗಳೆದಾಡದಂತೆ ನಿಂದು
 ನೋಡುತಿರಲು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿನಿಟ್ಟು
 ವಾಯುದೇವರವತಾರ ಬೆರಗುವಟ್ಟು
 ಅರುಣಗೋಲ ನಡೆದಂತೆ ಕಾವಿಯುಟ್ಟು
 ತಪದಿ ದಿವ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯ ರೂಪ ತೊಟ್ಟು
 ತುಂಬುದೇಹ ನಿಡಿದೋಳು ಚಂದ್ರವದನ
 ಪರಮಹಂಸ ನಡೆದಿರಲು ಕಮಲನಯನ
 ಯತಿಯ ರೂಪಸೌಂದರ್ಯ ನಿಂತ ನಿಲವು

ಚೆಲುವಿಗೊಂದು ಚೆಲುವಾಗಿ ಬಂತು ಚೆಲುವು
 ಹರಿಚರಣಕಮಲ ಮಕರಂದಮಗ್ನರಾಗಿ ೭೦
 ಧವಲಭಕ್ತಿ ಸೌಂದರ್ಯ ರೂಪಯೋಗಿ
 ಅಗ್ನಿವಲ್ಕಲವನುಟ್ಟು ಪುಣ್ಯ ರೂಪ
 ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಿ ಬೆಳಗಿಸಿದ ರತ್ನದೀಪ
 ಚೆಲುವು ಬಂತು ಲುಳಿ ಮಸಗಿ ಕಣ್ಣು ತುಂಬ.
 ಬೆಳಕು ಬೇಡಿದವು ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಬಿಂಬ
 ಕಲ್ಯಾಣ ಪೂರ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ
 ಬಿಂಬರೂಪನೊಳಗಣ್ಣು ಮುಂದಕಿರಿಸಿ
 ಪದ್ಮನಾಭ ಪದಪದ್ಮಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ
 ಹಾಡಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತಿರಲು ಮೊಯಲೆಂದು
 ಕುರುಭುಂಕ್ಷಚ ಕರ್ಮ ನಿಜಂ ನಿಯತಂ ೮೦
 ಹರಿಪಾದ ವಿನಮ್ರ ಧಿಯಾ ಸತತಂ
 ಹರಿಶೀವಪರೋ ಹರಿಶೀವ ಗುರು
 ಹರಿರೇವ ಜಗತ್ಪಿತೃ ಮಾತೃ ಗತಿಃ
 ಹರಿಯ ನೆನೆದೆ ಹರಿದಿತ್ತು ಗಾಳಿ ಕಡಲು
 ಹರಿಯ ನೆನೆದೆ ಸುರಿದಿತ್ತು ಮುಗಿಲ ಮಡಿಲು
 ಹೆಜ್ಜೆಗೊಮ್ಮೆ ಹಾವುಗೆಯ ಸದ್ದು ಕೇಳಿ
 ನೀಲ ಜಲಧಿಯುದ್ಘೋಷ ನಲಿವು ತಾಳಿ
 ಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯರೊಲಿದು ಬರಲು
 ಕಡಲ ತೆರೆಗಳೆದ್ದೆದ್ದು ಕುಣಿಯುತ್ತಿರಲು
 ಕಲ್ಪ ಕಲ್ಪಗಳ ಮೂಲರೂಪವರಿತು ೯೦
 ದೇವಸೂಕ್ತದುದ್ಘೋಷದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು
 ಹಾಡಿ ಹಲುಬಿ ಭಗವಂತನನ್ನೆ ಕುರಿತು
 ದೇವಧ್ಯಾನ ತಲ್ಲೀನರಾಗಿ ನಡೆದು

ಹರಿಯಪಾರ ಕಲ್ಯಾಣ ಗೀತ ನುಡಿದು
 ಶ್ರುಣಿತಾಮಲ ಸತ್ಯವಚಃ ಪರಮಂ
 ಶಪಥೇರಿತಮುವ್ರಿತ ಬಾಹುಯುಗಂ
 ನಹರೇ ಮರಮೋ ನಹರೇಃ ಸದ್ವಾಶಃ
 ಪರಮ ಸ ತು ಪರ್ವಟದಾತ್ಮ ಗಣಾತ್
 ನೀಲ ಜಲಧಿಯುದ್ಧೋಷಕೊಲಿದು ಬಂದು
 ಅಲವಬೋಧ ಆನಂದತೀರ್ಥರಂದು
 ಕಡಲ ತಡಿಗೆ ಬಂದಿರಲು ಮಿಯಲೆಂದು
 ಮಳಲು ಹೊನ್ನ ಹುಡಿಯಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು
 ಕಡಲು ಹಾವುಗೆಯ ಕಣವ ತೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು
 ತಡಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದವು ತರತರಂಗ.
 ಯತಿಗೆ ನಮಿಸಿ ನಲಿದಿತ್ತು ವರುಣರಂಗ
 ಅಂತಪಾರವಿರದಂಥ ಕಡಲ ಕಂಡು
 ಮೋಮವಲಯದೊಳಗೀಸಿ ದಣಿದುಕೊಂಡು
 ಸಾಲು ಸಾಲು ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿವಿಂಡು ಬರಲು
 ಮಳಲ ತಡಿಗೆ ಹೊಂಬೆಳಗು ತೂರುತ್ತಿರಲು
 ಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ ಮಿಂದು ಬಂದು
 ಊರ್ಧ್ವ ಪುಂಡ್ರ ಹರಿನಾಮ ಬಳೆದುಕೊಂಡು
 ಸವಿತೃಮಂಡಲದ ಸ್ವರ್ಣ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ
 ಕೇಯೂರ ಕುಂಡಲಾಭರಣಬಿಂಬಮೂರ್ತಿ
 ಪ್ರಣವವೇದ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೆ ಕಂಡು
 ನೆನೆದು ಮಳಲ ತಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು
 ಅರ್ಘ್ಯವಿತ್ತು ಪದ್ಮಾಸನಸ್ಥರಾಗಿ
 ದೇವಧ್ಯಾನ ತಲ್ಲಿನ ಚಿತ್ತರಾಗಿ
 ತಡಿಗೆ ಕುಳಿತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಮಧ್ಯಮುನಿಯು

೧೦೦

೧೧೦

ಅಡಗಿ ಮೌನವಾಗಿತ್ತು ಕಡಲದನಿಯು
 ಅಗ್ನಿವಲ್ಕಲವನುಟ್ಟ ಪುಣ್ಯರೂಪ
 ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಿ ಬೆಳಗಿಸಿದ ರತ್ನದೀಪ
 ಸ್ವರ್ಣವಲಿಯ ಹೆಣೆದಿತ್ತು ಬೆಳಕು ಬಂದು
 ಧ್ಯಾನಕಿರಲಿಯಿದು ಶಿರಶ್ಚಕ್ರವೆಂದು
 ಚರಣಕಮಲಗಳಿಗೆರಗಿ ಸೂರ್ಯನಿಂದು
 “ಆನಂದತೀರ್ಥ ಓ ನಮೋ ಮಣಿದೆನೆಂದು
 ಧವಲಭಕ್ತಿ ಸೌಂದರ್ಯರೂಪವೆಂದು
 ನೊಸಲ ಬೆಳಗಿತಾನಂದದಮೃತ ಬಿಂದು
 ಪ್ರಣವವೇದ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೆ ಕಂಡು
 ಹೃದಯ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿತ್ತು ದೇವ ಕರುಣೆ
 ನಾದಲೋಲ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಸ್ಮರಣೆ.
 ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತನಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ ನಾಭಿ ಕಮಲ
 ಅಷ್ಟದಲವ ತೆರೆದಿತ್ತು ಪ್ರಾಣ ಕಮಲ
 ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದಿತ್ತು ಸೂರ್ಯ ಬಿಂಬ
 ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದಿತ್ತು ಚಂದ್ರ ಬಿಂಬ
 ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಉರಿದಿತ್ತು ಅಗ್ನಿ ಬಂದು
 ಜಾತವೇದ ಸಂಜಾತ ಪೀಠವೆಂದು
 ಹೃದಯ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿತ್ತು ದೇವ ಕರುಣೆ
 ನಾದಲೋಲ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಸ್ಮರಣೆ.
 ಸ್ವರ್ಣಮುಕುಟದಲಿ ನೀಲ ನವಿಲ ಗರಿಯ
 ಕಮಲವದನ ಕಮಲಾಕ್ಷ ಕೃಷ್ಣ ಹರಿಯು
 ಕರ್ಣ ಕುಂಡಲಾಭರಣ ಭುಜಕಿರೀಟ
 ರತ್ನ ಮಾಲೆಯಲಿ ಸಪ್ತವರ್ಣದಾಟ
 ಘನಶ್ಯಾಮನರಿಷಿಣದ ವಸನವುಟ್ಟು

೧೨೦

೧೩೦

೧೪೦

ಹಿಡಿದು ಕೊಳಲ ಚೆಂದುಟಿಯ ತುದಿಯೊಳಿಟ್ಟು
 ನಾದ ಲೋಲ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಬಂದು
 ಪ್ರಾಣಕಮಲದಲಿ ಕೊಳಲನೂದಿದಂದು
 ಅಂತರಂಗ ಭಗವಂತರಂಗವಾಗಿ
 ಉಕ್ಕೇರಿ ಬಂದಿತಾನಂದ ಜಲಧಿಯಾಗಿ
 ಕಡಲರಂಗ ರಿಂಗಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಮೊಳಗಿ
 ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಿ ನವರತ್ನದೀಪ ಬೆಳಗಿ
 “ಮದ್ಭಕ್ತಾಯತ್ರ ಗಾಯಂತಿ ತತ್ರತಿಷ್ಠಾಮಿ”
 ಮುಗಿದ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಿರಲು ಹರ್ಷ ಎಂದು
 ಹಣೆಗೆ ಮೂಡಿ ಹೊಳೆದಿರಲು ಭಕ್ತಿ ಬಿಂದು
 ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮ ಬರುವರೆಂದು
 ಬೀಸಿ ಬಂತು ಬಿರುಗಾಳಿ ಕಡಲ ತುಂಬ
 ಮೋಡವೀಸಿ ಕವಿದಿತ್ತು ಸೂರ್ಯಬಿಂಬ
 ಕಡಲು ನಲಿದು ಉಕ್ಕೇರಿತೆದ್ದು ನಿಂದು
 ನಿಡುಸುಯ್ಯುತಿರಲು ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ಬಂದು
 ತೆರೆಗಳೆದ್ದು ಕುಣಿದಿರಲು ಕಡಲ ತೂರಿ
 ಕಡಲ ತಲವ ಕಲಕಿತ್ತು ಧಿಗ್ಗನೇರಿ
 ಜಲಧಿ ಕುಣಿಯಿತೆದ್ದೆದ್ದು ಬರಲು ಗಾಳಿ
 ಬೀಸುತಿರಲು ವಿಕಟಾಟ್ಟಹಾಸ ತಾಳಿ
 ಹೊಯ್ಯುತ್ತಿತ್ತು ನಿಡುಸುಯ್ಯುತ್ತಿತ್ತು ಬೀಸಿ
 ಸೂರ್ಯ ಬಿಂಬ ಕವಿದಿತ್ತು ಮೋಡವೀಸಿ
 ಬೊಬ್ಬೆಯಿಟ್ಟಿತುದ್ವೇಗ ತುಂಬಿ ಕಡಲು
 ಮತ್ತನಂತೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿತದರ ಒಡಲು
 ಉನ್ಮತ್ತರಂತೆ ಕುಣಿದಾಡಿ ಬಂತು ಕೆರಳಿ

೧೫೦

೧೬೦

ಜರತರಂಗ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ಬಂದವುರುಳಿ
 ಜಲಗಭೀರ ಝಂಝಾಸವಿೂರ ಬರಲು
 ಹೊಯ್ಯುತಿರಲು ಜಿಗಿದೇಳುತ್ತಿತ್ತು ಕಡಲು
 ವರುಣ ರಂಗದಲಿ ರುದ್ರನಾಟ್ಯವಾಡಿ
 ಗಾಳಿ ಗುಲ್ಲನೆಬ್ಬಿಸಲು ನೀರ ನೋಡಿ
 ತಡಿಗೆ ಕುಳಿತ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿವಿಂಡು ಹೆದರಿ
 ಜೀವ ಭಯಕೆ ದಿಗ್ಧಿಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಚೆದರಿ
 ಕಡಲ ಕಂಡು ಹೊಯ್ದಾಡಿ ಮರಗಳುದುರಿ
 ಭೀತವಾಗಿ ಸುವಿನೀತವಾಗಿ ಮುದುರಿ
 ನಡುಗುತಿರಲು ಹೊಯ್ದಾಡಿ ತೆಂಗುಸಾಲು
 ಗರಿಗಳೆದ್ದು ಗಾಳಿಯಲಿ ಕಡಲ ಪಾಲು
 ದೂರದಲ್ಲಿ ಬರುತಿರುಲು ಹಡಗವೊಂದು
 ಕಡಲಯಾನ ಕೈಕೊಂಡು ತೇಲಿ ಬಂದು
 ದೇವಯಾತ್ರಿಕರ ದಂಡೆಗಳಿಸಲೆಂದು.
 ಕಡಲು ಕೆನೆದು ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಕೂಗಿ
 ನಾವೆಯುಯ್ಯಲಾಡಿರಲು ತೆರೆಗೆ ತೂಗಿ
 ಹೊಯ್ಯುತಿರಲು ಪವಮಾನ ಬೀಸಿ ಬಂದು
 ವರುಣನಿಲಯದಲಿ ಹಡಗವೀಸಿ ನಿಂದು
 ಹಾಯಿ ಹರಿದು ಪಟಪಟಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಮೇಲೆ
 ನಾವೆಯೊಳಗೆ ಧುಮುಕಿತ್ತು ನೊರೆಯ ಮಾಲೆ
 ಪ್ರಾಣಭಯಕೆ ಕಳವಳಿಸಿ ತುಂಬ ನೊಂದು
 ಹಡಗಿನೊಡೆಯ ಹಲುಬಿದನು ನಡುಗಿ ನಿಂದು

೧೭೦

೧೮೦

೧೯೦

ಪವನಾನಸೂಕ್ತ

ಒಮ್ಮೆಲೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಬೀಸಿ ಬಂದ ಗಾಳಿಗೆ
ಹೊಯ್ಯುತ್ತಿರುವ ಸುಯ್ಯುತ್ತಿರುವ ವರುಣನ ವೈಹಾಳಿಗೆ
ದಿಗ್ಧಿಸೆಗಳ ಕದಡಿ ಬರುವ ತೆರೆಗಳಿಡುವ ದಾಳಿಗೆ
ತೊಟ್ಟಿಲಂತೆ ತೂಗುತ್ತಿತ್ತು ಹಡಗು ನಿಂತಲ್ಲಿಯೆ
ಕೇಕೆಯಿಟ್ಟು ಕೂಗುತ್ತಿತ್ತು ಗಾಳಿ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಯೆ
ಹಾಯಗೋಲು ಮುರಿದು ಬಿತ್ತು
ಕಟ್ಟಿದರಿವೆ ಹರಿದುಬಿತ್ತು
ಕಡಲು ಬಾಯ ತೆರೆಯುತ್ತಿತ್ತು
“ಜಲಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿಯೆ.”
ನಾವು ಕಡಲ ಪಥಿಕರು
ನೀವೆ ನಮ್ಮ ರಥಿಕರು.
ವೃತ್ರಹಾ ಅಮಿತ್ರಹಾ ಸೌಮ್ಯನಾಗು ವಾಯುವೆ !
ವೈನತೇಯ ಸೋಮಂಪಿಬ ನೀನೆ ನಮ್ಮ ಕಾಯುವೆ ! || ೧ ||
ಹೊಯ್ಯುತ್ತಿತ್ತು ಸುಯ್ಯುತ್ತಿತ್ತು ಗಾಳಿಗೆಂಥ ಕೋಪವು?
ವಿಕಟಹಾಸ್ಯ ರುದ್ರಲಾಸ್ಯವಾಡುತಿಹುದೆ ಶಾಪವು?
ಅರುಣನುದಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವರುಣಗೇಕೋ ತಾಪವು
ಕಡಲನಾಭಿಕಮಲದಿಂದ ಬರಲಿ ಪವನ ಧೂಪವು
ಇರುಳ ಗೆಲಿದು ಬೆಳಗುತಿದೆ ಮುಗಿಲ ರತ್ನದೀಪವು
ನಾವೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಲದಾರಿ
ಜಲತರಂಗ ಪಥವ ಕೋರಿ
ಕಡಲ ಪಯಣಕಿಳಿದೆವು
ವರುಣ ಮಾರ್ಗ ತುಳಿದೆವು.

೨೦೦

೨೧೦

ನಾವು ಕಡಲ ಪಥಿಕರು,
ನೀವೆ ನಮ್ಮ ರಥಿಕರು.
ವೃತ್ರಹಾ ಅಮಿತ್ರಹಾ-ಸೌಮ್ಯನಾಗು ವಾಯುವೆ !
ವೈನತೇಯ ಸೋಮಂಪಿಬ-ನೀನೆ ನಮ್ಮ ಕಾಯುವೆ ! || ೨ ||
ಗಾಳಿಯೊಲವ ನಂಬಿ ನಡೆದು ಶರಣು ಬಂದೆ ನಿಮ್ಮನು
ನಮ್ಮ ನೂರು ಪಾಪ ಮರೆತು ಸಲಹಬೇಕು ನಮ್ಮನು
ಹಡಗು ಹೊರುವ ಚಿನ್ನರನ್ನವೆಲ್ಲ ನಿನ್ನೊಳರ್ಪಣ
ಕಡಲು ಕುಣಿಸಿದಂಥ ತೆರೆಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ತರ್ಪಣ
ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ನೀನು ಭಗವಂತನ ದರ್ಪಣ.
ಕಡಲು ತಂದ ಕುತ್ತ ಕಳೆದು
ನಮ್ಮೊಳೊಲವು ಕರುಣೆ ತಳೆದು
ಅಭಯ ಹಸ್ತ ವರದ ಮುದ್ರೆ
ನೀಡು, ಓ ಸಮುದ್ರ ರುದ್ರ !
ನಾವು ಕಡಲ ಪಥಿಕರು,
ನೀವೆ ನಮ್ಮ ರಥಿಕರು.
ವೃತ್ರಹಾ ಅಮಿತ್ರಹಾ-ಸೌಮ್ಯನಾಗು ವಾಯುವೆ !
ವೈನತೇಯ ಸೋಮಂಪಿಬ-ನೀನೆ ನಮ್ಮ ಕಾಯುವೆ || ೩ ||
ಹಡಗಿನೊಡೆಯ ಹಲುಬಿರಲು ದೀನನಾಗಿ
ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಿದರು ಧ್ಯಾನಯೋಗಿ
ಮೂಡಿಬಂದಿತನುಕಂಪ ಧಾರೆಯೆರೆದು
ಅಮೃತಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿ ತೆರೆದು
ಧ್ಯಾನಕೊಲಿದು ಮನಸೋತು ಯತಿಯ ಚಿತ್ತ
ಹರಸಿ ಬಂದಿತನುರಾಗ ಕಡಲ ಸುತ್ತ
ಜನನ ಮರಣಗಳ ತೆರೆಯ ತೆಕ್ಕು ಮುಕ್ಕು

೨೨೦

೨೩೦

ಬಂದ ಜೀವ ಸುಳಿಸುಳಿಯೊಳಲೆದು ನೆಕ್ಕು
 ಭವಸಮುದ್ರದಲಿ ಎಲ್ಲೋ ತೇಲಿ ನಡೆದು
 ಮರಣ ಭಯಕೆ ಸೆರೆ ಹುಲ್ಲನೊಂದು ಹಿಡಿದು
 ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿ ಕಳವಳಿಸಿ ಕನಲುವಂತೆ
 ಹಡಗಿನೊಡೆಯ ಹಲುಬಿರಲು ದೀನನಂತೆ
 ಕರುಣೆ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತಂತೆ ಕುಳಿತ ಯೋಗಿ
 ಅಂತರಂಗದೊಳನಂತಮಗ್ನರಾಗಿ
 ಮಳಲ ತಡಿಗೆ ಕುಳಿತಲ್ಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು
 ನಾದಲೋಲ ಹರಿರೂಪ ನೆನೆದುಕೊಂಡು
 “ಸೌಮ್ಯನಾಗು” ಎಂದುಸುರಿ ಕಡಲ ಕಂಡು
 ಹೊದೆದ ಕಾವಿಯನು ಕೈಯೊಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು
 ಬೀಸುತಿರಲು ಆನಂದ ತೀರ್ಥರಂದು
 ಗಾಳಿಗೊಳಲ ಗಾರುಡಿಗೆ ಸೋತು ಬಂದು
 ಮಸುಕು ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು ಗಾಳಿನಿಂದು
 ರಾಗವಳಿದು ವೈರಾಗ್ಯ ಮೂಡುವಂತೆ
 ಅತ್ತ ಕೂಸು ನಸುನಕ್ಕು ನೋಡುವಂತೆ
 ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನಲೆದಿತ್ತು ವರುಣನೊಡಲು
 ಸ್ತಬ್ಧ ಶಾಂತವಾಗಿತ್ತು ಕ್ಷುಬ್ಧ ಕಡಲು
 ಕಾವಿ ಬೀಸಿದೆಡೆಗೀಸಿ ಹಡಗು ಬರಲು
 ರಾಜಹಂಸ ನಡೆದಂತೆ ತೇಲುತ್ತಿರಲು
 ಹಡಗು ನಲಿದು ನಿಂತಿತ್ತು ತೆರೆಯೊಳಾಡಿ
 ಮಂದಗಾಳಿ ನಡೆದಿತ್ತು ಲಾಲಿ ಹಾಡಿ
 ಹಡಗಿನೊಡೆಯ ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲು
 ಕಾವಿಬೀಸಿದೆಡೆ ಹಡಗವೋಡುತ್ತಿರಲು

೨೪೦

೨೫೦

೨೬೦

ಗಾಳಿಗೊಳಲಗಾರುಡಿಗೆ ಚಿತ್ತವೊಲಿದು
 ಹಡಗು ಹಂಸಗತಿಯಲ್ಲಿ ತೆರೆಯೊಳಲೆದು
 ಮಳಲ ತಡಿಯ ತೆರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತಂದು
 ತಡಿಗೆ ಕುಳಿತ ತೇಜಸ್ವಿಯತಿಯ ಕಂಡು
 “ಇವರೆ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕರು” ಎಂದು ಕೊಂಡು
 ಹಡಗಿನೊಡೆಯ ಬೆರಗಾಗಿ ಬಂದನಿಳಿದು
 ಅಂತರಂಗದಲಿ ದೀನಭಾವ ತಳೆದು
 ವಿನಯಪೂರ್ಣ ಭಯಭಕ್ತಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿ
 ಪುಣ್ಯಜೀವದಲಿ ದೈನ್ಯಭಾವ ಬಳುಕಿ
 ಪಾದಪದ್ಮಗಳಿಗೆರಗಿ ನಿಂದು ನಲಿದು
 ಅಲವಬೋಧರಿಗೆ ನುಡಿದ ಕೈಯ ಮುಗಿದು
 “ನಮಸ್ಕಾರ ಕಾರುಣ್ಯ ಕಲ್ಪತರಾವೆ
 ಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ ಪರುಮಗುರುವೆ
 ಕಡಲು ಗಾಳಿಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕು ದಣೆದು
 ಪಯಣ ಹೊರಟು ನಿಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಬರಲು ಮಣೆದು
 ಹಡಗು ಹಲುಬಿ ಹೊಯ್ದಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿತು
 ಮೂಡಿಬಂದಿತನುಕಂಪ ನಮ್ಮ ಕುರಿತು
 ನಾವೆಗೊದಗಿ ಬಂದಿರಲು ಕಡಲಕುತ್ತು
 ನೀವೆ ನಮ್ಮ ಸಲುಹಿದಿರಿ ಸುತ್ತುಮುತ್ತ
 ಕರುಣೆ ರೆಕ್ಕೆವಡೆದಿತ್ತು ಕಾವಿ ಬೀಸಿ
 ಹಡಗು ದಡವ ತಲುಪಿತ್ತು ಕಡಲಈಸಿ
 ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಗಳ ಪುಣ್ಯ ಕೂಡಿ ಬಂದು
 ಪರಮಹಂಸ ದರ್ಶನವು ಒಂದಗಿಂತಿಂದು.
 ಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ ಕರುಣೆಯಿರಲು

೨೭೦

೨೮೦

ನೂರು ಕಡಲನೀಸೇವು ನಮಿಸಿ ಬರಲು
ಹಡಗು ಹೊತ್ತು ವೈಡೂರ್ಯ ವಜ್ರವುಂಟು
ಮುತ್ತು ಹವಳ ನವರತ್ನ ಮಾಲೆಯುಂಟು
ಪರಮಹಂಸವರ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕು
ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು”

ಹಡಗಿನೊಡೆಯ ಹಂಬಲಿಸಿ ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲು ೨೯೦

ಆನಂದಬಾಷ್ಪಗಳು ಕೋಡಿಯೊಡೆದು ಬರಲು
ವರದ ಹಸ್ತವನು ನೀಡಿ ಹರಕೆಯೆಂದು
ಅಲವಬೋಧ ಆನಂದತೀರ್ಥರಂದು
ಮುತ್ತುರತ್ನಗಳ ಮಂದಹಾಸ ತಳೆದು
ದಿವ್ಯ ಪಯಣಿಗರು ಬಂದುದನ್ನು ತಿಳಿದು
ಬಾಲರೂಪಿ ಭಗವಂತನನ್ನೆ ಕಂಡು
ಬಂದನುಡುಪಿಯಲಿ ವಾಸಕೆಂದುಕೊಂಡು
ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರ ಪುಣ್ಯ ಫಲಿಸಿತೆಂದು
ಹೃದಯ ತುಂಬಿತಾನಂದ ರೂಪ ನಿಂದು.

ನುಡಿದರಾತನಿಗೆ, ೩೦೦

ನಾಹಂಕರ್ತಾ ಹರಿಃ ಕರ್ತಾ ತತ್ತ್ವಜಾ ಕರ್ಮಚಾಖಿಲಂ
ಎಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ
ಹರಿಯಪಾರ ಕಾರುಣ್ಯವಿಹುದಗಣ್ಯ,
ಎಲ್ಲ ಹರಿಯ ಸಂಕಲ್ಪ ನಮ್ಮದೇನು?
ಕಡಲ ತೆರೆಗಳೆಲಿ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮದೇನು?”
ಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯವಾಣಿ ಕೇಳಿ
ಪುಣ್ಯಜೀವ ಪಾವನತೆ ವಿನಯ ತಾಳಿ
ಗಾಳಿಗೊಳಲಗಾರುಡಿಗೆ ತೆರೆಯ ತುಳಿದು

ಹಡಗು ಹಂಸಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಲನಳೆದು
ದಡಕೆ ಕ್ಷೇಮದಲಿ ತಲುಪಿದಂತೆ ಬಂದು ೩೧೦
ಹಡಗಿನೊಡೆಯ ಹಂಬಲಿಸಿ ನುಡಿದನಂದು,
“ಎಲ್ಲ ದೇವ ಸಂಕಲ್ಪ ಸತ್ಯ ಗುರುವೆ,
ಗುರುಹಸಾದವಿರಲೆಂದು ನಮಿಸುತ್ತಿರುವೆ.

ಪರಮಹಂಸವರ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕು,
ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು”

ಹರಿಯಪಾರಕಲ್ಯಾಣರೂಪ ಸ್ಮರಿಸಿ
ಹೃದಯಕಮಲದಲಿ ಬಿಂಬರೂಪವಿರಿಸಿ
ಅಲವಬೋಧಯತಿ ಮೆಲ್ಲನೆದ್ದುನಿಂದು
ಹಡಗಿನೊಡೆಯನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲೆಂದು

ಬಾಲಕೃಷ್ಣನನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಲೆಂದು ೩೨೦

“ಮುತ್ತು ಹವಳ ನವರತ್ನ ನಮಗೆ ಬೇಡ
ಹಡಗು ಹೊತ್ತು ವೈಡೂರ್ಯ ವಜ್ರ ಬೇಡ
ನಮ್ಮ ಮುತ್ತು ಹರಿನಾಮ ರೂಪ ಸ್ಮರಣೆ
ರತ್ನ ಹವಳ ಭಗವಂತನಿತ್ತ ಕರುಣೆ.
ದ್ವಾರಕಾ ನಗರದಿಂದ

ನಿಮ್ಮ ಹಡಗು ಹೊತ್ತು ತಂದ
ಗೋಷಿಚಂದನದ ಗಡ್ಡೆ
ಎರಡು ನಮಗೆ ಬೇಕಿವೆ
ಅಷ್ಟೆ ನಮಗೆ ಸಾಕಿವೆ.”

ನುಡಿದ ಯತಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ೩೩೦
ಮನದ ತುಂಬ ಹರುಷ ತಾಳಿ
ಮುನಿಯ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಲೆಂದು

ಮುತ್ತು ರತ್ನ ಒಲ್ಲರೆಂದು
 ಅವರು ಮಾತ್ರ ಬಲ್ಲರೆಂದು
 ಹಡಗಿನೊಡೆಯ ನಾವೆಯೇರಿ
 ಗೋಪಿಚಂದನದ ಭಾರಿ
 ಗಡ್ಡೆಯೆರಡ ಹೊರಿಸಿ ತಂದು
 ಕಡಲ ತೀರದಲ್ಲಿ ಬಂದು
 ಮುನಿಯ ಮುಂದಕಿರಿಸಿ ಮಣಿದು
 ತೃಪ್ತರಾದೆವೆಂದು ತಣಿದು
 ಪರಮಹಂಸ ಸೇವೆಯೆಂದು
 ಗುರುಹಸಾದ ಹರಕೆಯೆಂದು
 ಚರಣಕಮಲಕೆರಗಿ ನಿಂದು
 ಹಡಗಿನೊಡೆಯ ನುಡಿದನು
 “ಪರಮಗುರುವೆ ಹೋಗಿ ಬರುವೆ
 ನಾನು ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ,
 ತೆರಳುತ್ತಿರುವೆ ಮರಳುತ್ತಿರುವೆ
 ನಮ್ಮ ಕಡಲದಾರಿಗೆ.
 ನಿಮ್ಮ ಕೈಯ ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ
 ದುಷ್ಟ ದಮನ ಶಕ್ತಿಯು,
 ನಿಮ್ಮ ದಯಾ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ
 ಪುಣ್ಯಜೀವ ಮುಕ್ತಿಯು.
 ಗಾಳಿ ನಿಮ್ಮ ದಂಡಧಾರಿ
 ಕಡಲಿದುವೆ ಕಮಂಡಲು,
 ಪರಮಯತಿಯೆ ಪೂರ್ಣಮತಿಯೆ
 ನಮಸ್ಕಾರ ಬರುವೆವು.

೩೪೦

೩೫೦

ಕಡಲಗುರಿಯ ತೆರೆಯದಾರಿ
 ತೆರೆನೊರೆಗಳ ಬೆನ್ನನೇರಿ
 ದಂಡೆಗಿರುವ ನಾಡಸೇರಿ
 ಮುತ್ತು ರತ್ನ ತರುವೆವು.”
 ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ
 ಕಡಲನೇರಿ ಹಡಗು ಹತ್ತಿ
 ಮರಳಿ ಪಯಣ ನಡೆದರು
 ವರಣ ಪಥವ ಹಿಡಿದರು.
 ಅಲವಬೋಧ ಆನಂದತೀರ್ಥರಂದು
 ಗೋಪಿಚಂದನದ ಗಡ್ಡೆಯೆರಡತಂದು
 ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮ ಬಂದರೆಂದು
 ಮನದಲಂಪುಗಡಲುಕ್ಕಿ ಮೇರೆವರಿದು
 ಆನಂದತೀರ್ಥರಾನಂದಬಾಪ್ಪ ಸುರಿದು
 ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮ ಬಂದುದರಿತು
 ಗೋಪಿಚಂದನದ ಗಡ್ಡೆಯೊಂದ ತೆರೆದು,
 ಮರೆಯೊಳಿರುವ ಬಲರಾಮನನ್ನೆ ಕಂಡು
 ಕಡಲತೀರ ಕಾಪಾಡಲೆಂದುಕೊಂಡು
 ಕಡಲತಡಿಯ ವಡಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು
 ಧೇನಿಸಿರಲು ಜನರೆಲ್ಲ ಓಡಿಬಂದು
 ಬಾಲರೂಪಿ ಬಲರಾಮನನ್ನೆ ಕಂಡು
 ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ನಮ್ಮೂರನೆಂದುಕೊಂಡು
 ಚರಣಕೆರಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಲು
 ಊರಿಗೂರೆ ಕೈಮುಗಿದು ಕೇಳುತ್ತಿರಲು,
 ಬಾಲರೂಪಿ ಬಲರಾಮನನ್ನೆ ತೆರೆದು

೩೬೦

೩೭೦

೩೮೦

ಕ್ಷೀರಾಭಿಷೇಕ ವರುಣಾಭಿಷೇಕವೆರೆದು
 ವೇದಸೂಕ್ತದುದ್ಘೋಷ ಜಲವ ಸುರಿದು
 ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದರಲ್ಲಿ ಕಡಲತಡಿಗೆ
 ಆನಂದತೀರ್ಥರಾನಂದ ಘೋಷದೊಡನೆ,
 “ಕಡಲತಡಿಯ ಕಾಯುತ
 ನಿಲ್ಲು ಬಾ ಹಲಾಯುಧ !
 ನೇಗಿಲದಲಿ ನದಿಯ ಸೆಳೆದ
 ರೌಹಿಣೀಯ ನಿಲ್ಲು ಬಾ.
 ದೈತ್ಯಕುಲದ ದರ್ಪ ತುಳಿದ
 ಅರಿಮದಗಜ ಮಲ್ಲ ಬಾ.
 ಶ್ವೇತ ದ್ವೀಪ ಶೇಷ ರೂಪಿ
 ಸೋದರನೊಡ ನಿಲ್ಲು ಬಾ.
 ವಾರುಣಿಯ ನಲ್ಲ ಬಾ.
 ವರುಣನೀವ ನೊರೆಯ ಹೂವ
 ನಿತ್ಯ ಪೂಜೆ ಕೊಳ್ಳುತ್ತ,
 ನಂದಗೋಪ ಕಂದ ಸೇವೆ
 ಯಿಂದ ಹರುಷಗೊಳ್ಳುತ್ತ,
 ಕಾಯುತಿರಲಿ ಕಡಲಿನಂಚ
 ಶೃಂಗಾರದ ಹರಿಯ ಮಂಚ
 ನಿಲ್ಲು ಬಾ ಹಲಾಯುಧ !”

೩೯೦

೪೦೦

೩

ಕಡಲ ತಡಿಗೆ ಬಲರಾಮನನ್ನೆ ನಿಲಿಸಿ,
 ಹೆಜ್ಜೆಗೊಮ್ಮೆ ಹರಿನಾಮರೂಪ ಸ್ಮರಿಸಿ,

ಬಂದ ಕೆಲಸ ಕೈಗೂಡಿತೆಂದು ನಲಿದು
 ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಕೊಲಿದು,
 ರೌಪ್ಯಪೀಠ ಪುರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಲೆಂದು
 ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಭಗವಂತ ಬಂದನೆಂದು
 ಆನಂದತೀರ್ಥರಾನಂದ ಬಾಪ್ಪ ಸುರಿಸಿ
 ಗೋಪಿಚಂದನದ ಗಡ್ಡೆ ಹೆಗಲಿಗಿರಿಸಿ,
 ನಂದಗೋಪ ಹರಿಕಂದ ರೂಪ ನೆನೆದು
 ಉಡುಪಿಯತ್ತ ಸಾಗಿದರು ಹಾಡಿ ನಡೆದು.

೪೧೦

ಮಂದ ಮಂದ ನಡೆದು ಬಂದ
 ಉಡುಪಿಯಲಿ ಸಮೀರಣ
 ಹಸಿರು ಚೆಲುವು ತಳೆದು ನಿಂತ
 ಮರದ ತಳಿರು ತೋರಣ,
 ವಿಪ್ರವೃಂದ ವೇದಘೋಷ
 ಗುಡಿಯ ಗಂಟೆ ಮೊಳಗಲು
 ಅರಿಯದೊಂದು ಹರುಷ ತುಂಬಿ
 ಊರಿಗೂರೆ ಬೆಳಗಲು,
 ತಂದ ಗೋಪಿಚಂದನವನು
 ತಮ್ಮ ಹೆಗಲೊಳಿರಿಸುತ್ತ

೪೨೦

ನಂದಗೋಪ ಕಂದರೂಪ
 ಹೆಜ್ಜೆಗೊಮ್ಮೆ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ,
 “ದೇವಕಿ ನಂದನ ನಂದಕುಮಾರ
 ವೃಂದಾವನಾಂಚನ ಗೋಕುಲ ಚಂದ್ರ |
 ಕಂದ ಫಲಾಶನ ಸುಂದರ ರೂಪಾ
 ನಂದಿತ ಗೋಕುಲ ವಂದಿತ ಪಾದ |

ಇಂದ್ರ ಸುತಾವಕ ನಂದಕ ಹಸ್ತ
 ಚಂದನ ಚರ್ಚಿತ ಸುಂದರಿ ನಾಥ ।
 ಇಂದೀವರೋದರ ದಲ ನಯನ
 ಮಂದರ ಧಾರಿನ್ ಗೋವಿಂದ ವಂದೇ । ೪೩೦
 ಚಂದ್ರ ಶತಾನನ ಕುಂದ ಸುಹಾಸಾ
 ನಂದಿತ ದೈವತಾನಂದ ಸುಪೂರ್ಣ ।
 ಮತ್ಸ್ಯಕ ರೂಪ ಪಯೋದ ವಿಹಾರಿನ್
 ವೇದವಿನೇತ್ಯ ಚತುರ್ಮುಖ ವಂದ್ಯ ।
 ಕೂರ್ಮ ಸ್ವರೂಪಕ ಮಂದರಧಾರಿನ್
 ಲೋಕವಿಧಾರಕ ದೇವವರೇಣ್ಯ ।
 ಸೂಕರ ರೂಪಕ ದಾನವ ಶತ್ರೋ
 ಭೂಮಿವಿದಾರಕ ಯಜ್ಞವರಾಂಗ ।
 ದೇವ ನೃಸಿಂಹ ಹಿರಣ್ಯಕ ಶತ್ರೋ
 ಸರ್ವ ಭಯಾಂತಕ ದೈವತ ಬಂಧೋ । ೪೪೦
 ವಾಮನ ವಾಮನ ಮಾಣವ ವೇಷ
 ದೈತ್ಯವರಾಂತಕ ಕಾರಣ ರೂಪ ।
 ರಾಮ ಭೃಗುದ್ವಹ ಸೂರ್ಜಿತ ದೀಪ್ತೇ
 ಕ್ಷತ್ರ ಕುಲಾಂತಕ ಶಂಭು ವರೇಣ್ಯ ।
 ರಾಘವ ರಾಘವ ರಾಕ್ಷಸ ಶತ್ರೋ
 ಮಾರುತಿ ವಲ್ಲಭ ಜಾನಕಿ ಕಾಂತ ।
 ದೇವಕಿ ನಂದನ ಸುಂದರ ರೂಪ
 ರುಕ್ಮಿಣಿ ವಲ್ಲಭ ಪಾಂಡವ ಬಂಧೋ ।
 ದೈತ್ಯ ವಿಮೋಹಕ ನಿತ್ಯ ಸುಖಾದೇ
 ದೇವ ಸುಖೋದಕ ಬುದ್ಧ ಸ್ವರೂಪ । ೪೫೦

ದುಷ್ಟ ಕುಲಾಂತಕ ಕಲ್ಕಿ ಸ್ವರೂಪ
 ಧರ್ಮವಿವರ್ಧನ ಮೂಲಯುಗಾದೇ ।
 ನಾರಾಯಣಾಮಲ ಕಾರಣ ಮೂರ್ತೇ
 ಪೂರ್ಣ ಗುಣಾರ್ಣವ ನಿತ್ಯವಿಬೋಧ ।
 ಸುಖತೀರ್ಥ ಮುನೀಂದ್ರಕೃತ ಹರಿಗಾಥಾ
 ಪಾಪಹರಾ ಶುಭ ನಿತ್ಯ ಸುಖಾರ್ಥಾ ॥
 ಗೋಪಿಚಂದನದ ಗಡ್ಡೆ ಹೆಗಲಿಗಿರಿಸಿ
 ಆನಂದ ತೀರ್ಥರಾನಂದರೂಪ ಸ್ಮರಿಸಿ,
 ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರ ಪುಣ್ಯ ಫಲಿಸಿತೆಂದು
 ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಭಗವಂತ ಬಂದನೆಂದು ೪೬೦
 ತಿಷ್ಠವೃಂದ ಬರುತಿರಲು ಎದುರುಗೊಂಡು
 ಗೋಪಿಚಂದನದ ಗಡ್ಡೆ ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು
 ಅನಂತೇಶ್ವರನ ಗಂಟೆ ಮೊಳಗುತಿರಲು
 ಸ್ವರ್ಣಲಾಸ್ಯದಲಿ ಸೂರ್ಯ ಬೆಳಗುತಿರಲು
 ವೇದಸೂಕ್ತದುದ್ಘೋಷ ಧಾರೆ ಸುರಿದು
 ಕ್ಷೀರಾಭಿಷೇಕ ವರುಣಾಭಿಷೇಕವೆರೆದು
 ಕಡೆದು ಗೋಪೀ ಚಂದನ
 ಪಡೆದರೋ ಯದುನಂದನ.
 ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮ ಸುಂದರ
 ನಂದಗೋಪ ಕುಲಾಬ್ಧಿ ಚಂದಿರ ೪೭೦
 ಕೃಷ್ಣ ಬಾಲ ಮುಕುಂದನ
 ಕಂಡು ದೇವಕಿ ನಂದನ.
 ಬಾಲಲೀಲಾ ಲೋಲನಾಗಲು
 ರುಕ್ಮಿಣೀ ದೇವಿಯರು ಕೇಳಲು

ಹಗ್ಗ ಕಡುಗೋಲುಗಳ ಹಿಡಿದು
 ಮಧ್ಯಮುನಿಗಳ ಪೂಜೆಗೊಲಿದು
 ಬಂದ ಪರಮಾನಂದನ.
 ವಿಶ್ವ ಕರ್ಮ ವಿನಿರ್ಮಿತ
 ರುಕ್ಮಿಣೀಕರ ಪೂಜಿತ
 ಕೃಷ್ಣ ಬಾಲ ಮುಕುಂದನ, ಆ-
 ನಂದ ತೀರ್ಥಾನಂದನ
 ಪಡೆದರೋ ಯದುನಂದನ.
 ಆನಂದತೀರ್ಥರಾನಂದ ರೂಪ ಸ್ಮರಿಸಿ
 ಹೃದಯ ಕಮಲದಲಿ ಬಿಂಬರೂಪವಿರಿಸಿ
 ಸಾಧುಸಜ್ಜನರ ಪುಣ್ಯ ಫಲಿಸಿತೆಂದು
 ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಭಗವಂತ ಬಂದನೆಂದು
 ಗುಡಿಯ ಗಂಟೆ ದುಮುದುಮಿಸಿ ಮೊಳಗುತ್ತಿರಲು
 ಮುತ್ತು ರತ್ನಗಳ ದೀಪ ಬೆಳಗುತ್ತಿರಲು
 ವೇದಸೂಕ್ತದುಬ್ಬೋಪ ಧಾರೆ ಸುರಿದು
 ಕ್ಷೀರಾಭಿಷೇಕ ವರುಣಾಭಿಷೇಕವೆರೆದು
 ಹರಿಯನಂತ ಕಲ್ಯಾಣ ರೂಪ ಸ್ಮರಿಸಿ
 ಆನಂದತೀರ್ಥರಾನಂದ ಬಾಪ್ಪ ಸುರಿಸಿ
 ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಿ ಹಿಡಿದಂಥ ರತ್ನದೀಪ
 ದೇವಧ್ಯಾನ ತಲ್ಲಿನ ಮಧ್ಯರೂಪ
 ಪದ್ಮನಾಭ ಪದಪದ್ಮ ಭಕ್ತಿಗಂಗೆ
 ಆನಂದ ತೀರ್ಥರಾನಂದ ರಸತರಂಗಿ
 ನಂದಗೋಪ ಹರಿಕಂದ ರೂಪ ನೋಡಿ
 ಆನಂದ ತೀರ್ಥರಾನಂದದಿಂದ ಹಾಡಿ

೪೪೦

೪೪೦

“ವಂದಿತಾಶೇಷ ವಂದ್ಯೋರು ವೃಂದಾರಕಂ
 ಚಂದನಾ ಚರ್ಚಿತೋದಾರ ಪೀನಾಂಸಕಂ ೫೦೦
 ಇಂದಿರಾ ಚಂಚಲಾಪಾಂಗ ನೀರಾಜಿತಂ
 ಮಂದರೋದ್ಧಾರಿ ವೃತ್ತೋದ್ಭವಾ ಭೋಗಿನಮ್ |
 ಪ್ರೀಣಯಾಮೋ ವಾಸುದೇವಂ
 ದೇವತಾ ಮಂಡಲ ಖಂಡ ಮಂಡನಂ |
 ಪ್ರೀಣಯಾಮೋ ವಾಸುದೇವಂ”
 ಆದಿನಾರಾಯಣ ಅನಂತನು
 ಉಡುಪಿಯಲಿ ನೆಲೆನಿಂತನು
 ರತ್ನೋಜ್ವಲ ದೀಧಿತಿ ಬೆಳಗಿರಲು
 ಮಂಗಲ ಸ್ವರಗಳು ಮೊಳಗಿರಲು
 ಪಂಚಾಮೃತದಭಿಷೇಕವ ಮಾಡಿ ೫೦೦
 ಹರಿಗುಣ ಗಾನದೊಳೊಲಾಡಿ
 “ಅಕ್ಷಯಂ ಕರ್ಮ ಯಸ್ಮಿನ್ ಪುನಃ ಸ್ತುತಿತಂ |
 ಪ್ರಕ್ಷಯಂ ಯಾಂತಿ ದುಃಖಾನಿ ಯನ್ಮಾ ಮತಃ ||
 ಅಕ್ಷರೋ ಯೋಽಜರಃ ಸರ್ವವೈಷಾಮ್ಯತಃ |
 ಕುಕ್ಷಿಗಂ ಯಸ್ಯ ವಿಶ್ವಂ ಸದಾಜಾದಿಕಂ |
 ಪ್ರೀಣಯಾಮೋ ವಾಸುದೇವಂ |
 ದೇವತಾ ಮಂಡಲ ಖಂಡ ಮಂಡನಂ |
 ಪ್ರೀಣಯಾಮೋ ವಾಸುದೇವಂ |
 ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಲು
 ಆದಿನಾರಾಯಣ ಅನಂತನು ೫೨೦
 ಉಡುಪಿಯಲಿ ನೆಲೆ ನಿಂತನು
 ರತ್ನೋಜ್ವಲ ದೀಧಿತಿ ಬೆಳಗಿರಲು

ಮಂಗಳ ಸ್ವರಗಳು ಮೊಳಗಿರಲು
ತಿಳಿನೀರಿನೊಳಭಿಷೇಕವ ಮಾಡಿ
ಹರಿಗುಣ ಗಾನದೊಳೋಲಾಡಿ
ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಲು
ಆದಿನಾರಾಯಣ ಅನಂತನು
ಉಡುಪಿಯಲಿ ನೆಲೆನಿಂತನು.

ದಂಡಿಗೆ ಜಾಗಟೆ ಮದ್ದಳೆ ತಾಳ
ಕುಣಿಯಿತು ಭಗವದ್ಭಕ್ತರ ಮೇಳ
ಸುಂದರ ಬಾಲ ಮುಕುಂದನ ನೋಡಿ
ಹರಿಗುಣ ಗಾನದೊಳೋಲಾಡಿ
“ನಂದವ್ರಜ ಮಥುರೆ ದ್ವಾರಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಈ ಸ್ಥಳಕೆ |
ಬಂದದ್ದೆ ಬಹು ಲಾಭವೋ ||
ಇಂದಿರಾಪತಿದಯಾಸಿಂಧು ಸುಖ ಪೂರ್ಣ ಗೋ |
ವಿಂದ ಪಾಲಿಸೊ ಬಿನ್ನಹ ಕೃಷ್ಣ ||”

ರತ್ನೋಜ್ವಲ ದೀಧಿತಿ ಬೆಳಗಿರಲು
ಮಂಗಳ ಸ್ವರಗಳು ಮೊಳಗಿರಲು

ಕುಣಿಯಿತು ಭಗವದ್ಭಕ್ತರ ಮೇಳ
ಸುಂದರ ಬಾಲ ಮುಕುಂದನ ನೋಡಿ
ಹರಿಗುಣ ಗಾನದೊಳೋಲಾಡಿ

“ಈ ಮುದ್ದು ಕೃಷ್ಣ ಈ ಕ್ಷಣದ ಸುಖ ಸಾಕು
ಶ್ರೀಮದ್ಭವಮುನಿಯ ಮನದೈವವಾದುದುಪಿಯ ||
ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆ ಕಡೆಯ ಪೆಂಡೆಯ ಕಾಂಚಿ ಕಟಿಸೂತ್ರ
ವರಹಾರ ಪದಕ ಶ್ರೀವತ್ಸ ಕೌಸ್ತುಭ ರತ್ನ
ಗುರುಮುದ್ರೆ ಕಂಕಣಾಂಗದ ಕುಂಡಲ ಪ್ರಭೆಯ

೫೩೦

೫೪೦

ಶಿರಿನಾವ ಮುಕುಟ ನಾನಾಮಣಿಗಳಿಂದೆಸೆವ ||

ಈ ಮುದ್ದುಕೃಷ್ಣ ಈ ಕ್ಷಣದ ಸುಖ ಸಾಕು
ಶ್ರೀಮದ್ಭವಮುನಿಯ ಮನದೈವವಾದುದುಪಿಯ ||”
ಸುಂದರ ಬಾಲ ಮುಕುಂದನ ನೋಡಿ

೫೫೦

ಹರಿಗುಣ ಗಾನದೊಳೋಲಾಡಿ
ಕುಣಿಯಿತು ಭಗವದ್ಭಕ್ತರ ಮೇಳ

“ಆನಂದತೀರ್ಥ ಮುನಿಗಳ ಧ್ಯಾನಿಪರಮಾ |

ದಾನಂದದಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸೋ ಕೃಷ್ಣ |
ದೀನಜನ ಮಂದಾರ ನೀನೆಂದು ನಮಿಸೋ |
ಸಾನುರಾಗದಲಿ ಕಾಯೊ ಕೃಷ್ಣ |”

ಹರಿದಾಸರ ಹೃದಯಾರವಿಂದಗಳು
ಭಗವಂತನ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳ

ಇರಿಸಿದವು

ಸ್ಮರಿಸಿದವು

೫೬೦

ಸುಂದರ ಬಾಲ ಮುಕುಂದನ ನೋಡಿ
ಹರಿಗುಣ ಗಾನದೊಳೋಲಾಡಿ

ಕುಣಿಯಿತು ಭಗವದ್ಭಕ್ತರ ಮೇಳ

“ಹಾಲು ಕಂದನ ಕೈಲಿ ನೀಯಾ ಕಡಗೋಲು
ನೀಲವರ್ಣದ ಕೃಷ್ಣ ನಲಿದಾಡಿ ||

ಮೊಸರು ಕಂದನ ಕೈಲಿ ನೀಯಾ ಕಡಗೋಲು
ಕುಸುಮನಾಭನು ಕೃಷ್ಣ ನಲಿದಾಡಿ ||

ಬೆಣ್ಣೆ ಕಂದನ ಕೈಲಿ ನೀಯಾ ಕಡಗೋಲು
ಪನ್ನಂಗ ಶಯನ ಕೃಷ್ಣ ನಲಿದಾಡಿ ||

ಮುತ್ತ ಕಂದನ ಕೈಲಿ ನೀಯಾ ಕಡಗೋಲು

೫೭೦

ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಸ್ವಾಮಿ ನಲಿದಾಡಿ ಬಂದ ।”

“ಕಡಗೋಲು ತಾರೆನ್ನ ಚಿನ್ನವೆ । ಮೊಸ
ರೊಡೆದರೆ ಬೆಣ್ಣೆಬಾರದು ಮುದ್ದು ರತ್ನವೆ ॥

ಅಣ್ಣನ ಒಡಗೊಂಡು ಬಾರಯ್ಯಾ । ಸವಿ ।
ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮುದ್ದೆಯ ಮೆಲುವಿರಂತೆ ॥

ಬಣ್ಣಸರವ ನಿನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕುವೆ ।
ಚಿಣ್ಣರೊಡನೆ ಆಡ ಕಳಹುವೆ ರಂಗ ॥

ಪುಟ್ಟ ಬೊಂಬೆಯ ತಂದು ನಿನ್ನಯ ।
ತೊಟ್ಟಿಲ ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಸುವೆ ॥

ಬಟ್ಟಲು ತುಂಬಿದ ಸಕ್ಕರೆ ನಿನಗೀವೆ । ೫೮೦
ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮುತ್ತಿನ ಕಣೆಯೆ ಬಾ ರಾಮ ॥

ಬಡವರ ಭಾಗ್ಯದ ನಿಧಿಯೆ । ಗೋಕುಲದ ಎ
ನ್ನೊಡೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಮಾಣಿಕವೆ ।

ಕೊಡು ಮುದ್ದು ಪುರಂದರ ವಿಠಲ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ । ಪೆಂ
ಗಡಲೊಳು ದುಡುಕು ಮಾಡುವರೇನೊ ಕೃಷ್ಣಾ ॥”

ರತ್ನೋಜ್ವಲ ದೀಧಿತಿ ಬೆಳಗಿರಲು
ಮಂಗಲ ಸ್ವರಗಳು ಮೊಳಗಿರಲು

ಮಂಗಲದಾರತಿಗಳ ಮಾಡಿ
ಹರಿಗುಣಗಾನದೊಳೊಲಾಡಿ

ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಲು
ಭಗವನ್ನಾಮಾಮೃತ ನೀಡಿ

೫೯೦

“ಆನಂದ ಮುಕುಂದ ಅರವಿಂದ ನಯನ
ಆನಂದ ತೀರ್ಥ ಪರಾನಂದ ವರದ ।

ಸುಂದರಿ ಮಂದಿರ ಗೋವಿಂದ ವಂದೇ
ಆನಂದ ತೀರ್ಥ ಪರಾನಂದ ವರದ ।

ಚಂದ್ರ ಸುರೇಂದ್ರ ಸುವಂದಿತ ವಂದೇ
ಆನಂದ ತೀರ್ಥ ಪರಾನಂದ ವರದ ।

ಚಂದ್ರಕ ಮಂದಿರ ನಂದಕ ವಂದೇ
ಆನಂದ ತೀರ್ಥ ಪರಾನಂದ ವರದ ।

ವೃಂದಾರಕ ವೃಂದ ಸುವಂದಿತ ವಂದೇ ೬೦೦
ಆನಂದ ತೀರ್ಥ ಪರಾನಂದ ವರದ ।

ಮಂದಾರ ಸೂನು ಸುಚರ್ಚಿತ ವಂದೇ
ಆನಂದ ತೀರ್ಥ ಪರಾನಂದ ವರದ ।

ಇಂದಿರಾ ನಂದಕ ಸುಂದರ ವಂದೇ
ಆನಂದ ತೀರ್ಥ ಪರಾನಂದ ವರದ ।

ಮಂದಿರ ಸ್ಯಂದನ ಸ್ಯಂದಕ ವಂದೇ
ಆನಂದ ತೀರ್ಥ ಪರಾನಂದ ವರದ ।

ಆನಂದ ಚಂದ್ರಿಕಾಸ್ಯಂದಕ ವಂದೇ
ಆನಂದ ತೀರ್ಥ ಪರಾನಂದ ವರದ ।

॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥